

EKOID

siedziba:
40-236 Katowice
ul. Łączna 3/40

pracownia:
40-203 Katowice
ul. Roździeńskiego 188

tel/fax. (032) 255 28 23, 353 32 14 kom 515 165 251   www.ekoid.pl   e-mail : ekoid@ekoid.pl   NIP 954-178-24-09

Rodzaj opracowania: **PROGNOZA   ODDZIAŁYWANIA   NA   ŚRODOWISKO
MIEJSCOWEGO   PLANU   ZAGOSPODAROWANIA
PRZESTRZENNEGO TERENÓW POŁOŻONYCH POMIĘDZY
UL. WARSZAWSKĄ, UL. WAWELSKĄ, TERENAMI ŁĄK NAD
POTOKIEM BIJASOWICKIM, Z WŁĄCZENIEM REJONU
UL. STAROWIŚLANEJ I UL. PATRIOTÓW W BIERUNIU.**

Zlecniodawca: **P. P.S.U. i R. TERPLAN Sp. z o.o.**
ul. Wita Stwosza 6/7
40-036 Katowice

Autorzy: mgr Justyna Borysewicz-Kubicka

Kierownik pracowni:
mgr Iwona Majewska - Durjasz

Katowice, sierpień 2017 r.

SPIS TREŚCI

1. WPROWADZENIE	2
1.1. PRZEDMIOT, CEL, ZAKRES MERYTORYCZNY PROGNOZY	2
1.2. PODSTAWY OPRACOWANIA ORAZ WYKORZYSTANE MATERIAŁY	2
2. INFORMACJA O ZAWARTOŚCI, GŁÓWNYCH CELACH PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU ORAZ JEGO POWIĄZANIACH Z INNYMI DOKUMENTAMI	3
2.1. OBSZAR OPRACOWANIA I JEGO ZAGOSPODAROWANIE ANTROPOGENICZNE	3
2.2. CHARAKTERYSTYKA ZAMIERZEŃ PLANISTYCZNYCH	4
2.3. POWIĄZANIA PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU Z INNYMI DOKUMENTAMI	5
3. INFORMACJA O METODACH ZASTOSOWANYCH PRZY SPORZĄDZANIU PROGNOZY	5
4. PROPOZYCJE DOTYCZĄCE PRZEWIDYWANYCH METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU ORAZ CZĘSTOTLIWOŚĆ JEJ PRZEPROWADZANIA	6
5. OKREŚLENIE, ANALIZA I OCENA ISTNIEJĄCEGO STANU ŚRODOWISKA ORAZ POTENCJALNE ZMIANY TEGO STANU W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI PROJEKTOWANEGO PLANU	6
5.1. STAN ZASOBÓW ŚRODOWISKA	6
5.2. ISTNIEJĄCE ZAGROŻENIA ŚRODOWISKA, A JEGO ODPORNOŚĆ NA DEGRADACJĘ ORAZ ZDOLNOŚĆ DO SAMOREGENERACJI	9
5.3. POTENCJALNE ZMIANY STANU ŚRODOWISKA W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI PROJEKTOWANEGO PLANU	13
6. ISTNIEJĄCE PROBLEMY OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA REALIZACJI PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU, W SZCZEGÓLNOŚCI DOTYCZĄCE OBSZARÓW PODLEGAJĄCYCH OCHRONIE NA PODSTAWIE USTAWY Z DNIA 16 KWIETNIA 2004 R. O OCHRONIE PRZYRODY	13
6.1. FORMY OCHRONY PRAWNEJ	13
6.1.1. <i>Lasy ochronne</i>	13
6.1.2. <i>Zasoby wodne</i>	13
6.1.3. <i>Ustalenia wynikające z warunków korzystania z wód regionu wodnego</i>	13
6.1.4. <i>Złoże kopalin</i>	14
6.1.5. <i>Flora i fauna</i>	14
6.1.6. <i>Walory krajobrazowe</i>	15
6.1.7. <i>Klimat akustyczny</i>	16
6.1.8. <i>Grunty rolne i leśne</i>	17
6.1.9. <i>Obszary cenne przyrodniczo a nie objęte ochroną</i>	17
7. CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBLE MIĘDZYNARODOWYM I KRAJOWYM ORAZ SPOSOBY, W JAKICH TE CELE I INNE PROBLEMY ŚRODOWISKA ZOSTAŁY UWZGLĘDNIONE PODCZAS OPRACOWYWANIA PROJEKTU PLANU	17
8. PRZEWIDYWANE ZNACZĄCE ODDZIAŁYWANIE, W TYM BEZPOŚREDNIE, WTÓRNE I SKUMULOWANE, KRÓTKOTERMINOWE, ŚREDNIOTERMINOWE I DŁUGOTERMINOWE, STAŁE I CHWILOWE ORAZ POZYTYWNE I NEGATYWNE NA PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU, A TAKŻE NA ŚRODOWISKO	19
8.1. ODDZIAŁYWANIA BEZPOŚREDNIE I POŚREDNIE, ŚREDNIO I DŁUGO TERMINOWE, STAŁE I CHWILOWE, WTÓRNE I SKUMULOWANE NA ŚRODOWISKO ROZWIĄZAŃ PLANU	22
9. STAN ŚRODOWISKA NA OBSZARACH OBJĘTYCH ZNACZĄCYM ODDZIAŁYWANIEM	24
10. TRANSGRANICZNE ODDZIAŁYWANIE NA ŚRODOWISKO	24
11. OBSZARY PROBLEMOWE	24
12. ROZWIĄZANIA MAJĄCYCH NA CELU ZAPOBIEGANIE, OGRANICZANIE LUB KOMPENSACJĘ PRZYRODNICZĄ NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO MOGĄCYCH BYĆ REZULTATEM REALIZACJI PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU, W SZCZEGÓLNOŚCI NA CELE OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU	26
13. PROPOZYCJE ROZWIĄZAŃ ALTERNATYWNYCH DO ROZWIĄZAŃ ZAWARTYCH W MIEJSCOWYM PLANIE ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO	27
14. STRESZCZENIE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM	28

SPIS ZAŁĄCZNIKÓW:

ZAŁĄCZNIK NR 1 MAPA PROGNOZY ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

ZAŁĄCZNIK NR 2 MAPA WPROWADZANYCH NOWYCH PRZEZNACZEŃ TERENÓW NA TLE USTALEŃ
OBOWIĄZUJĄCEGO MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA

1. Wprowadzenie

1.1. Przedmiot, cel, zakres merytoryczny prognozy

Prognoza oddziaływania na środowisko została opracowana w celu określenia wpływu na środowisko planowanego sposobu zagospodarowania terenu objętego miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego obszaru położonego pomiędzy ul. Warszawską, ul. Wawelską, terenami łąk na potokiem Bijasowickim, z włączeniem rejonu ul. Starowiśnej i ul. Patriotów w Bieruniu.

Wymagania dotyczące zakresu merytorycznego prognozy zostały określone w piśmie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach z dnia 18 kwietnia 2012 r. (znak pisma: WOOS.411.81.2012.RK1) oraz Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Tychach z dnia 23 kwietnia 2012 (znak: 17/NS/ZNS/522-34/373/2012) zgodnie z art. 51 ust. 2 Ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U. z 2016r. poz. 353 z późn. zm.).

Do wykonania prognozy zastosowano metodę analizy systemowej; opierającą się na tworzeniu modeli i stosowaniu hipotez jako podstawy rozważań.

1.2. Podstawy opracowania oraz wykorzystane materiały

Niniejszą prognozę sporządzono na zlecenie P.P.S.U i R. TERPLAN Sp. z o.o. z siedzibą w Katowicach.

Przy sporządzaniu niniejszej prognozy oparto się o następujące akty prawne:

- [1.2.1] Ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. 2016 poz. 353 z późn. zm.);
- [1.2.2] Prawo ochrony środowiska z dnia 27 kwietnia 2001 r. (Dz. U. 2017 poz. 519 z późn. zm.);
- [1.2.3] Ustawa o ochronie przyrody z dnia 16 kwietnia 2004 r. (Dz.U. 2016 poz. 2134 z późn. zm.);
- [1.2.4] Ustawa o lasach z dnia 28 września 1991 r. (Dz.U. 2017 poz. 788);
- [1.2.5] Ustawa o ochronie gruntów rolnych i leśnych z dnia 3 lutego 1995 r. (Dz.U. 2017, poz. 1161);
- [1.2.6] Ustawa Prawo wodne z dnia 18 lipca 2001 r. (Dz. U. 2017, poz. 1121);
- [1.2.7] Prawo geologiczne i górnicze z dnia 9 czerwca 2011 r. (Dz. U. 2016, poz. 1131 z późn. zm.);
- [1.2.8] Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (tekst jednolity Dz. U. 2014 r. poz. 112);
- [1.2.9] Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 30 października 2003 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku oraz sposobów sprawdzania dotrzymania tych poziomów (Dz. U. 2003 Nr 192, poz. 1883);
- [1.2.10] Rozporządzenie Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 25 kwietnia 2012 r. w sprawie ustalania geotechnicznych warunków posadawiania obiektów budowlanych (Dz.U. 2012, poz. 463);
- [1.2.11] Ustawa o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami z dnia 23 lipca 2003 r. (Dz. U. 2014 poz. 1446 z późn. zm.).

Ustawy te dały podstawę do wydania szeregu rozporządzeń oraz podejmowania na ich podstawie uchwał w sprawie tworzenia określonego typu obszarów i obiektów oraz wprowadzania ochrony gatunkowej roślin i zwierząt. Stanowią one również podstawę do konstrukcji planów zagospodarowania przestrzennego.

Przy sporządzaniu niniejszej prognozy oparto się na następujących materiałach:

- [1.2.1] Opracowanie ekofizjograficzne dla miasta Bieruń, Wyk. EKOID, Katowice, 2010 r.;
- [1.2.2] Opracowanie ekofizjograficzne dla potrzeb sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów położonych w rejonie ul. Jagiello, ul. Wiślanej i rzeki Wisły w Bieruniu. Wyk. EKOID, Katowice, 2011 r.;
- [1.2.3] „Waloryzacja przyrodnicza Gminy Bieruń” wykonana przez Zakład Badawczo – Usługowy „Ekos” w 1997 r.
- [1.2.4] Raport oddziaływania na środowisko w związku z wydobywaniem węgla kamiennego ze złoża węgla kamiennego KWK „Piaśń”, Geo – Pro – Serwis Usługi Inżynieryjno Techniczne, Jaworzno, 2009 r.;
- [1.2.5] Analiza stosunków wodnych w granicach administracyjnych gminy Bieruń w aspekcie dokonanej i projektowanej eksploatacji górniczej w latach 2010 – 2030, prowadzonej przez oddziały Centrum Wydobywczego Wschód: KWK „Piaśń” i KWK „Ziemowit”, Wyk. „PROGEO” Spółka z o.o., Katowice, 2011 r.
- [1.2.6] Aktualizacji programu ochrony środowiska dla miasta Bierunia na lata 2014 – 2017 z perspektywą na lata 2018 – 2021;

Zabudowę stanowią generalnie budynki mieszkaniowe, jednorodzinne zlokalizowane w ogrodach, którym towarzyszą punkty usługowe (w większości przy ulicy Warszawskiej). Niejednokrotnie punkty usługowe są wbudowane w budynki mieszkalne. Zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna zlokalizowana jest przy ulicy mjr Sucharskiego.

W południowo-zachodniej części terenu dominują niezabudowane powierzchnie biologicznie czynne o charakterze rolniczym (łąki i pola uprawne). Występują tu jedynie pojedyncze, jednorodzinne zabudowania mieszkalne.

W północno-wschodniej części terenu objętego opracowaniem znajduje się zabytkowy kościół parafialny pod wezwaniem Najświętszego Serca Pana Jezusa wraz z cmentarzem.

Obok wspomnianego kościoła zlokalizowane jest przedszkole nr 2. Natomiast na zachód od przedszkola, przy ulicy Zuchowej, znajduje się gimnazjum nr 1. W sąsiedztwie szkoły gimnazjalnej zlokalizowana jest ponadto hala sportowa oraz kompleks boisk sportowych.

Głównymi szlakami komunikacyjnymi na obszarze objętym opracowaniem są: ul. Warszawska (DK 44) stanowiąca jego wschodnią granicę, a także fragment ulicy Wawelskiej wyznaczający granicę północno-zachodnią. Są to drogi o nawierzchni asfaltowej.

Uzupełnieniem układu drogowego obszaru jest sieć mniejszych ulic o charakterze lokalnym. Są to między innymi ulice: Korfantego, Justyny Budzyńskiej, mjr Sucharskiego, Starowiślana, Diamentowa czy Wiślana, a także drogi gruntowe, które razem stanowią dojazdy do zabudowań i terenów rolnych.

Przedmiotowy teren, jak i cała gmina Bieruń, zaopatrywany jest w wodę z ujęcia powierzchniowego zlokalizowanego w Kobiernicach, z którego woda uzdatniana jest w Zakładzie Uzdatniania Wody w Czańcu, należącym do Górnośląskiego Przedsiębiorstwa Wodociągów w Katowicach. Woda z ZUW w Czańcu dostarczana jest odbiorcom poprzez przepompownię wody w Tychach – Urbanowicach.

Na terenie całego powiatu dystrybucją wody przeznaczonej do spożycia zajmuje się Rejonowe Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji (RPWiK) w Tychach.

Energia elektryczna dostarczana jest na teren opracowania za pośrednictwem napowietrznej sieci przesyłowej średniego i niskiego napięcia.

Teren gminy Bieruń od 1994 roku jest w pełni zgazyfikowany. Miasto jest zaopatrywane w gaz ziemny wysokometanowy GZ-50 poprzez gazociąg wysokoprężny DN 200.

Zabudowania znajdujące się w granicach terenu opracowania również zaopatrywane są w większości poprzez miejski system sieci gazowniczej.

Aktualnie znaczna część terenu objętego opracowaniem jest skanalizowana. Dotyczy to przede wszystkim obszarów zabudowanych we wschodniej części, w rejonie ulic. Warszawskiej, Wawelskiej, Korfantego, Budzyńskiej, Zuchowej, Starowiślnej, Sucharskiego i innych. Rejony te są wyposażone zarówno w system kanalizacji sanitarnej jak i burzowej.

Pozostały obszar, zwłaszcza w części południowo-zachodniej nie posiada zbiorczej sieci kanalizacyjnej, a mieszkańcy korzystają z indywidualnych rozwiązań gromadzenia ścieków.

Na terenach pozbawionych kanalizacji burzowej woda powstająca podczas opadów spływa samoistnie zgodnie z nachyleniem terenu a następnie infiltruje w nieutwardzone powierzchnie biologicznie czynne.

Na omawianym terenie, tak jak i w całym mieście Bieruń, prowadzona jest selektywna zbiórka odpadów z podziałem na szkło, metal, plastik, papier.

2.2. Charakterystyka zamierzeń planistycznych

W planie przedstawionym do oceny ustala się następujące przeznaczenia podstawowe terenów:

MW - teren zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej;

MN - teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej;

U/M - teren zabudowy usługowej i zabudowy mieszkaniowej;

U - teren zabudowy usługowej;

UO - teren zabudowy usługowej oświaty;

UKk teren zabudowy usługowej kultu religijnego

PU - teren obiektów produkcyjnych, składów, magazynów i usług;

R - tereny rolnicze;

RO - teren upraw ogrodniczych i sadów;

ZP - teren zieleni urządzonej;

ZC – teren cmentarza;

WS - teren wód powierzchniowych;

KE/ZZ - teren korytarza ekologicznego rzeki Wisły, obszar szczególnego zagrożenia powodzią;

- E** - teren infrastruktury technicznej elektroenergetyki;
- KDGP** - teren drogi publicznej klasy "główna ruchu przyspieszonego";
- KDG** - teren drogi publicznej klasy "główna";
- KDZ** - teren drogi publicznej klasy "zbiorcza";
- KDD** - teren drogi publicznej klasy "dojazdowa";
- KDW** - teren drogi wewnętrznej.

Przedstawiony do oceny projekt planu odpowiada w większości ustaleniom obowiązującego dotychczas miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, a zmiany dotyczą głównie niewielkiego poszerzenia obszarów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej oraz przebiegu wybranych odcinków dróg lub wprowadzenia nowych odcinków dróg. Lokalnie dokonano również nieznaczącej zmiany klasy dróg (z dróg publicznych na drogi wewnętrzne). Ponadto w ocenianym nowym planie w odniesieniu do obowiązującego planu zmieniono m.in.:

- przeznaczenie terenów zabudowy usługowej z towarzyszącą zabudową mieszkaniową (U/M) na tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej (1MN),
- przeznaczenie fragmentów terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej przy ulicy Warszawskiej na teren zabudowy usługowej (4U),
- przeznaczenie fragmentu obszarów wód powierzchniowych na tereny rolnicze (5R),
- przeznaczenie fragmentu terenów rolniczych na teren drogi publicznej klasy ulicy głównej ruchu przyspieszonego (2KDGP) – wyznaczonej w obowiązującym planie za pomocą linii zabudowy
- przeznaczenie fragmentu terenów rolniczych na teren drogi wewnętrznej (9KDW),
- przeznaczenie fragmentów terenów rolniczych i wód powierzchniowych na teren drogi publicznej klasy drogi głównej (KDG),
- przeznaczenie fragmentów terenów rolniczych oraz upraw ogrodniczych i sadów na tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej (10-11MN, 13 MN) – zgodnie ze stanem istniejącym,
- rozdzielenie terenu kościoła przy ulicy Warszawskiej i terenu cmentarza – zgodnie ze stanem istniejącym,
- dodatkowo w południowo-wschodniej części obszaru objętego planem, na terenie wału wprowadzono teren o przeznaczeniu szczególnego zagrożenia powodzią i korytarza ekologicznego rzeki Wisły (KE/ZZ).

2.3. Powiązania projektowanego dokumentu z innymi dokumentami

Miejscowy projekt planu zagospodarowania przestrzennego realizuje ustalenia zawarte w obowiązującym ustawodawstwie (wymienionym w pkt. 1.2).

Zapisy planu wraz z ograniczeniami i dopuszczeniami realizują generalnie politykę rozwoju miasta przyjętą na szczeblu lokalnym i określoną w takich dokumentach jak:

1. Strategia rozwoju miasta Bieruń 2020,
2. Strategia rozwoju powiatu bieruńsko - lęczyńskiego na lata 2006 - 2013,
3. Strategia rozwoju województwa śląskiego na lata 2000-2020,
4. Plan zagospodarowania przestrzennego województwa śląskiego (2016r.)

Ponadto plan uwzględnia założenia ochrony środowiska gruntowo-wodnego określonego na szczeblu ponadlokalnym i określone w „Krajowym programie oczyszczania ścieków”.

Przedmiotowy projekt planu nie narusza ustaleń *Aktualizacji studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Bieruń* mimo, iż w projekcie planu uzupełnia się luki budowlane terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej w południowo-zachodniej części, gdzie w *Aktualizacji studium uwarunkowań...* wyznaczono otwarte obszary miasta wykluczone z zabudowy to jednak we wspomnianej *Aktualizacji studium* na obszarach tych (jako jedno z przeznaczeń) dopuszczono modernizację budynków istniejących oraz uzupełnienia zabudowy istniejącej.

3. Informacja o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy

W czasie sporządzania prognozy oddziaływania na środowisko stosuje się różnorodne metody analityczne i waloryzacyjne. Aktualnie brak jest znormalizowanego nazewnictwa w tym zakresie. W niniejszym opracowaniu posłużono się między innymi następującymi metodami:

- **W zakresie opisu stanu środowiska** posłużono się metodami analitycznymi.
- **W zakresie prognozowania wielkości oddziaływania na środowisko** na etapie realizacji zmian miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zastosowano prognozowanie

przez analogie, biorąc pod uwagę analizy i badania obszarów o podobnych zagospodarowaniu terenu, charakterze i funkcjach.

Podczas sporządzania niniejszej prognozy nie napotkano na istotne trudności lub luki informacyjne, które uniemożliwiałyby identyfikację zagrożeń lub ocenę oddziaływania na poszczególne elementy środowiska.

4. Propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwość jej przeprowadzania

Jakość poszczególnych elementów środowiska takich jak powietrze, wody powierzchniowe czy wody podziemne na terenie województwa śląskiego, jak również w gminie Bieruń, podlega monitoringowi prowadzonemu przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska (WIOŚ) w Katowicach.

W ocenianym planie wprowadzono zapisy ustalające zasady ochrony i kształtowania środowiska przyrodniczego w postaci nakazów i zakazów ograniczających negatywne oddziaływanie na środowisko zgodnie z zasadą zrównoważonego rozwoju. W związku z powyższym za wystarczający uznaje się wspomniany wyżej monitoring prowadzony przez WIOŚ w Katowicach.

Przedmiotowy plan zagospodarowania dotyczy głównie niewielkiego lokalnego poszerzenia terenów zabudowy mieszkaniowej, a także mało znaczących dla środowiska zamian przeznaczeń wybranych terenów.

Wzdłuż wschodniej części terenu w projekcie planu przewidziano realizację drogi publicznej klasy ulicy głównej ruchu przyspieszonego, która będzie potencjalnym źródłem hałasu komunikacyjnego oddziałującego na chronione akustycznie tereny przyległe (m.in. tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej znajdujące się na zachód od projektowanej drogi). Z tego względu realizacja omawianej drogi będzie wymagała porealizacyjnej analizy oddziaływania akustycznego, która pozwoli na określenie ewentualnej konieczności zastosowania zabezpieczeń ograniczających wpływ hałasu.

5. Określenie, analiza i ocena istniejącego stanu środowiska oraz potencjalne zmiany tego stanu w przypadku braku realizacji projektowanego planu

5.1. Stan zasobów środowiska

Stan środowiska terenu kształtowany jest nie tylko przez czynniki miejscowe, ale jest także wypadkową jej powiązań z otoczeniem. Zgodnie z podziałem fizycznogeograficznym Polski wg J. Kondrackiego obszar objęty niniejszym opracowaniem położony jest na obszarze podprovincji Podkarpacie (512), w makroregionie Kotliny Oświęcimskiej (512.2), mezoregion Równina Pszczyńska (512.21).

Aktualnie znaczną część terenu objętego opracowaniem zajmują obszary mieszkaniowej zabudowy jednorodzinnej w ogrodach, które skupione są głównie na wschodzie. Natomiast obszary wolne od zabudowy zlokalizowane są przede wszystkim po stronie zachodniej i obejmują tereny łąk i pól uprawnych, pośród których przepływa potok Bijasowicki. Stanowią one potencjalnie cenne siedliska dla wielu gatunków roślin i zwierząt, a ponadto pełnią funkcję lokalnych korytarzy ekologicznych (dróg migracji).

Istotnymi drogami wymiany biologicznej są również obszary rozciągające się na południu, wzdłuż koryta rzeki Wisły (naturalny korytarz migracji flory i fauny o charakterze ponadregionalnym). Należy jednak podkreślić, iż duże rzeki, takie jak Wisła, z jednej strony są ważnymi szlakami migracji dla wielu roślin i zwierząt, z drugiej zaś stanowią jedną z naturalnych barier dla niektórych gatunków, utrudniając im wędrówkę na drodze lądowej w kierunku prostopadłym w stosunku do biegu rzeki.

Na północy i na wschodzie migracja gatunków jest ograniczona poprzez obecność dróg i ulic o znacznym natężeniu ruchu (ulice Wawelska i Warszawska), a także obecność zlokalizowanej w ich rejonie, stosunkowo zwartej zabudowie. Elementami łącznikowymi są tu głównie powierzchnie zielone, w tym przede wszystkim roślinność wysoka zlokalizowana w ogrodach oraz pośród budynków.

Innym typem powiązań przyrodniczych są zalegające w podłożu całego omawianego terenu pokłady węgla, które są przedmiotem eksploatacji. Element łączący omawiany obszar z terenami przyległymi stanowi również znajdujący się w podłożu karboński i czwartorzędowy poziom wodonośny.

Ukształtowanie powierzchni terenu i geologia

Ukształtowanie powierzchni omawianego terenu wynika między innymi z obecnością Potoku Bijasowickiego przepływającego w kierunku południowo-wschodnim przez południową część obszaru opracowania.

Generalnie teren jest nachylony w kierunku południowo-zachodnim. Rzędne powierzchni terenu kształtują się tu na poziomie od około 237 m n.p.m w części północnej do ok. 229 m n.p.m na zachodzie i 230 m n.p.m. na południu omawianego obszaru.

W morfologii terenu opracowania wyróżniają się wały przeciwpowodziowe biegnące wzdłuż jego południowej granicy. Wały wznoszą się na wysokość około 4 m ponad poziom terenu.

Na skutek prowadzonej przez KWK „Piaś” od 1975 roku eksploatacji górniczej węgla kamiennego naturalna rzeźba terenu objętego opracowaniem uległa przeobrażeniu o wielkość dokonanych osiadań.

Zgodnie ze Szczegółową Mapą Geologiczną Polski, ark. Oświęcim w skali 1:5 0000 [1.2.22] podłoże geologiczne omawianego terenu zbudowane jest utworów karbonu, na których zalegają utwory trzeciorzędowe i czwartorzędowe. Utwory karbońskie reprezentowane są przez warstwy rudzkie zbudowane z łupków i piaszczowców oraz węgle kamienne, które w podłożu omawianego terenu są przedmiotem eksploatacji.

Na utworach karbońskich zalegają osady trzeciorzędowe reprezentowane przez pochodzące z neogenu iły margliste i piaski serii nadgipsowej. Najmłodsze ogniwo w podłożu geologicznym przedmiotowego terenu stanowią utwory czwartorzędowe, jakimi są tu głównie plejstoceńskie piaski i żwiry lodowcowe i wodnolodowcowe. Jedynie na południowych krańcach terenu utwory plejstoceńskie pokryte są przez holocenijskie osady rzeczne w postaci mułków, piaszczowców i żwirów.

Eksploatacja kopalni i warunki górnicze

Niemal cały omawiany teren, za wyjątkiem jego południowych fragmentów, położony jest w granicach obszaru górniczego „Bieruń II” należącego do KWK „Piaś” natomiast w całości znajduje się w granicach terenu górniczego „Bieruń II” należącego do KWK „Piaś”. Przedmiotem eksploatacji są pokłady węgla udokumentowane w utworach karbonu.

Zgodnie z materiałami archiwalnymi [1.2.15] w granicach przedmiotowego terenu dotychczasowa eksploatacja węgla kamiennego dotyczyła pokładów 207, 206/1, 209. Ponadto przewiduje się, iż do roku 2030 przedmiotem eksploatacji węgla prowadzonej przez kopalnię „Piaś” w granicach analizowanego terenu będą również pokłady, 205/4, 205/5, 206/1-2, 207, 209, 215/1.

Eksploatacja prowadzona jest na podstawie koncesji nr 4/2010 udzielonej przez Ministra Środowiska z dnia 13.05.2011 r. Kompanii Węglowej S.A. KWK „Piaś”. Koncesja na wydobycie węgla udzielona została na okres do 31.12.2030 r.

Przewiduje się, iż działalność górnicza spowoduje do roku 2020 obniżenie terenu od 0,5 m we wschodniej części do około 3,0 m w części zachodniej i północnej.

Zgodnie z materiałami archiwalnymi większa część powierzchni przedmiotowego terenu znajduje się w II kategorii osiadań (prognozowany stan do roku 2020r), na których częściowe zabezpieczenia obiektów nie jest opłacalne (uszkodzenia łatwe do usunięcia). Obszary położone w północno-zachodniej części oraz na południu terenu opracowania znajdują się w zasięgu III kategorii osiadań, gdzie wymagane jest wprowadzanie częściowych zabezpieczeń obiektów budowlanych. Jedynie stosunkowo niewielkie fragmenty terenu zlokalizowane w części środkowo-wschodniej leżą poza zasięgiem wspomnianych kategorii osiadań. Nie wyklucza się prowadzenia dalszej eksploatacji po 2020 r., a co za tym idzie dalszego procesu osiadania terenu.

Powierzchnia ziemi i gleb

Na omawianym obszarze, jak i na terenie całego miasta Bieruń, występują przede wszystkim gleby bielice, które wykształciły się na podłożu piaszczystym lub gliniastym. Ponadto w obrębie terasy zalewowej Wisły na osadach rzecznych istnieją sprzyjające warunki dla występowania mady i gleb mułowo-bagiennych.

Poza wspomnianymi wyżej, naturalnymi rodzajami gleb na terenie opracowania występują także grunty antropogeniczne oraz powierzchnie bezglebowe. Ich występowanie pokrywa się z zasięgiem obszarów zabudowanych. Grunty antropogeniczne zlokalizowane są głównie w obrębie trawników, ogródków czy terenów wokół budynków. Natomiast powierzchnie bezglebowe znajdują się zasadniczo pod budynkami, drogami itp.

Warunki atmosferyczne

Zgodnie z podziałem rolniczo-klimatycznym Polski wg R. Gumińskiego (1948) omawiany fragment miejscowości Bieruń położony jest w dzielnicy XV (dzielnica częstochowsko-kielecka). Średnia roczna temperatura powietrza wynosi 7 - 8°C. Najcieplejszym miesiącem roku jest lipiec, a najchłodniejszym styczeń. Czas trwania okresu wegetacyjnego wynosi około 210 dni. Średnioroczne sumy opadów wynoszą około 750mm. Najwyższe sumy opadów notuje się tu w czerwcu i lipcu (97 mm), a najniższe w lutym (38 mm). Warunki anemologiczne kształtowane są przez ogólną cyrkulację atmosferyczną, w ciągu roku przeważają wiatry południowo-zachodnie i północno-zachodnie. Największe średnie prędkości (większe od 3 m/s) były

charakterystyczne dla wiatrów południowo-zachodnich i zachodnich. Znamienny jest tutaj udział cisz, w ciągu roku notuje się 19,4% cisz, a w lecie ponad 20%.

Wody powierzchniowe

Północna i środkowa część omawianego terenu należy do zlewni Potoku Bijasowickiego (zlewnia Wisły II rzędu) będącego lewobrzeżnym dopływem Wisły. Południowe fragmenty obszaru odwadniane są bezpośrednio przez Wisłę.

Potok Bijasowicki przepływa przez teren objęty opracowaniem z północnego-zachodu (w rejonie ulicy J. Budzyńskiej) w kierunku południowo-wschodnim. W rejonie ulicy Starowiślnej potok zakręca na południe, a następnie znów na południowy-wschód, wzdłuż zachodniej granicy przedmiotowego terenu. Obecnie koryto potoku znacznych długościach zostało uregulowane.

Uzupełnieniem powierzchniowej sieci hydrograficznej w obrębie analizowanego terenu są rowy melioracyjne i kanały odprowadzające wody głównie do Potoku Bijasowickiego.

Wody podziemne

Zgodnie z Mapą Hydrogeologiczną Polski, ark. Kraków, w skali 1:200 000 [1.2.23] przedmiotowy teren położony jest na granicy dwóch regionów hydrogeologicznych. Wody podziemne tego obszaru związane są z osadami czwartorzędowymi oraz utworami karbonu.

Północna część terenu położona jest w zasięgu regionu górnośląskiego (XVI), w podregionie łaziskim (XVI3) gdzie główny poziom wodonośny związany jest z utworami karbonu górnego. Zgodnie z materiałami archiwalnymi [1.2.23] wody poziomu karbońskiego zostały zaliczone do Głównych Zbiorników Wód Podziemnych - Głównego Zbiornika Wód Podziemnych GZWP 457 o typie szczelinowo-porowatym C/2 Tychy-Siersza.

W myśl Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 czerwca 2006 r. w sprawie przebiegu granic obszarów dorzeczy i regionów wodnych (Dz. U. 2006 Nr 126, poz. 878), z uwagi na pogorszenie parametrów jakościowych i spadek wydajności, zbiornik ten stracił rangę GZWP.

Należy również zaznaczyć, iż niemal cały teren objęty opracowaniem, za wyjątkiem jego południowej części, znajduje się w zasięgu leja depresji powstałego na skutek odwadniania wyrobisk w utworach karbońskich w związku z prowadzoną eksploatacją węgla kamiennego.

Środkowa i południowa część terenu opracowania znajduje się w granicach regionu przedkarpackiego (XXII), w podregionie przedkarpacko-śląskim (XXII7). Kolektorem wód głównego poziomu są tu utwory czwartorzędu, w tym piaski i żwiry wodno lodowcowe oraz osady rzeczne holocenu. Zgodnie z Mapą warunków występowania, użytkowania, zagrożenia i ochrony zwykłych wód podziemnych Górnośląskiego Zagłębia Węglowego i jego obrzeżenia, w południowej części terenu poziomy wodonośne nie spełniają kryteriów przyjętych dla GZWP i UPWP.

Zgodnie z materiałami archiwalnymi [1.2.25] przedmiotowy teren, a zwłaszcza zachodnia części charakteryzuje się płytkim zaleganiem wód gruntowych. Wody te w części zachodniej zalegają na głębokości do 1 m p.p.t., natomiast w części wschodniej i północnej na głębokości od 1 do 2 m p.p.t. Okresowo, w części zachodniej, zwierciadło może pojawiać się na poziomie gruntu.

Warunki florystyczno-faunistyczne

Z uwagi na niejednorodne zagospodarowanie (sąsiedztwo obszarów rolnych i zabudowanych), teren objęty opracowaniem jest zróżnicowany pod względem przyrodniczym, pomimo iż niemal na całym obszarze widoczne są ślady przekształceń antropogenicznych.

W części wschodniej dominują siedliska antropogeniczne związane z terenami zabudowanymi. Należą do nich przede wszystkim ogrody, w których zlokalizowane są budynki, a także trawniki, zieleńce czy też nieużytki (niezagospodarowane działki).

Zbiorowiska roślinne o charakterze trawników charakteryzują się między innymi występowaniem niskich gatunków zielnych. Oprócz przedstawicieli traw spotkać tu można takie gatunki jak krwawnik pospolity (*Achillea millefolium*), stokrotka pospolita (*Bellis perennis*), mniszek lekarski (*Taraxacum officinale*) czy babka lancetowata (*Plantago lanceolata*).

W wielu miejscach na zaniedbanych powierzchniach biologicznie czynnych wytworzyły się zbiorowiska ze znacznym udziałem kosmopolitycznych gatunków ruderalnych o szerokiej tolerancji siedliskowej oraz gatunków nitrofilnych. W miejscach tego typu spotkać można na przykład trzcinika piaskowego (*Calamagrostis epigeios*), pokrzywę żegawkę (*Urtica urens*), szczaw (*Rumex* sp.), bylicę (*Artemisia* sp.), wrotycz pospolity (*Tanacetum vulgare*), a także pnącza i inne. W miejscach narażonych na wydeptywanie największy udział mają gatunki odporne na oddziaływania mechaniczne.

Do głównych elementów w układzie przyrodniczym zabudowanych części terenu należą wspomniane wyżej ogrody przydomowe. W ich obrębie, oprócz zbiorowisk trawnikowych oraz ozdobnych roślin zielnych, występuje również zieleń wysoka w postaci drzew i krzewów. Pośród nich większość stanowią gatunki iglaste jak na przykład świerki (*Picea sp.*), sosny (*Pinus sp.*), żywotniki (*Tuja sp.*) czy cisy (*Taxus sp.*). Formy krzewiaste w wielu miejscach stanowią estetyczne żywopłoty. Obok przedstawicieli iglastych na terenie ogrodów występują również gatunki liściastych drzew i krzewów jak na przykład forsycja (*Forsythia sp.*) berberys (*Berberis sp.*) czy różanecznik (*Rhododendron sp.*) oraz drzewa owocowe.

Do zieleni urządzonej na terenie opracowania należy także roślinność cmentarna i przykościelna zlokalizowana w północno-wschodniej części terenu.

Zieleń wysoką na obszarach zabudowanych poza ogrodami stanowią między innymi drzewa rosnące wzdłuż ulicy Warszawskiej, a także przy obiektach usług oświaty. Są to między innymi przedstawiciele rodzajów dęb (*Quercus sp.*), jesion (*Fraxinus sp.*), klon (*Acer sp.*), robinia (*Robinia sp.*) czy topola (*Populus sp.*).

W południowo-zachodniej części terenu dominują tereny użytków rolnych w postaci łąk i pól uprawnych. W rejonie tym przebiega również koryto Potoku Bijasowickiego nad którym, lokalnie, wykształciły się zbiorowiska roślinności związanej z siedliskami wodnymi i podmokłymi.

Pośród zbiorowisk łąkowych na terenie miasta Bierunia najczęściej spotykanym zespołem jest łąka rajgrasowa z dominującym na niej gatunkiem jakim jest rajgras wyniosły (*Arrhenatherum elatius*) oraz szeregiem innych gatunków łąkowych jak na przykład wyczyniec łąkowy (*Alopecurus pratensis*), tymotka łąkowa (*Phleum pratense*), koniczyna (*Trifolium sp.*) i inne. Mniej częstym typem zbiorowisk łąkowych są łąki wilgotne

Na granicy upraw rolnych powszechnie wykształcają się zbiorowiska roślin segetalnych, których skład gatunkowy jest często uzależnionych od rodzaju prowadzonej uprawy. Elementem odznaczającym się na terenach rolnych są lokalne zadrzewienia i zakrzewienia śródpolne.

W południowo-zachodniej części terenu objętego opracowaniem występują także siedliska błotne i podmokłe, wykształcone głównie w rejonie Potoku Bijasowickiego. W miejscach silnie wilgotnych sprzyjające warunki odnajduje m.in. sitowie leśne (*Scirpus sylvaticus*) lub roślinność szuwarowa. Lokalnie nad wspomnianym potokiem występują płyty utworzone przez mannę mielec (*Glyceria maxima*) lub ziółorośla. Do roślinności występującej nad potokiem należy zaliczyć również lokalne zadrzewienia utworzone głównie przez wierzby (*Salix sp.*). Fauna przedmiotowego terenu jest reprezentowana przez gatunki związane z występującymi tu typami siedlisk. Są to więc przede wszystkim gatunki zsynantropizowane, związane z siedzibami ludzkimi, a także gatunki siedlisk łąkowych i wodno-błotnych.

Do zwierząt potencjalnie występujących na obszarach zabudowanych przedmiotowego terenu należą drobne ssaki, głównie gryzonie jak na przykład mysz domowa (*Mus musculus*). W ogrodach i na działkach mogą pojawiać się również jeże (*Erinaceus europaeus*). Stosunkowo licznie reprezentowane są ptaki znajdujące schronienie pośród ogrodowych drzew i krzewów. Należą do nich takie gatunki jak kawka (*Corvus monedula*), sroka (*Pica pica*), gołąb domowy (*Columba livia*), wróbel domowy (*Passer domesticus*), szpak (*Sturnus vulgaris*), kopciuszek (*Phoenicurus ochruros*), sikory (*Parus sp.*) i inne.

Z siedliskami otwartych terenów rolnych otwartych są związane takie ssaki jak sarna (*Capreolus capreolus*), zając (*Lepus europaeus*), lis (*Vulpes vulpes*), kret (*Talpa europaea*) oraz liczne gatunki gryzoni. Przedstawicielami ptaków są między innymi bażant (*Phasianus colchicus*), wrona siwa (*Corvus cornix*) czy skowronek polny (*Alauda arvensis*).

Obecność siedlisk wilgotnych i podmokłych stwarza sprzyjające warunki dla występowania płazów, których przykładem może tu być żaba trawna (*Rana temporaria*) czy ropucha szara (*Bufo bufo*).

Na całym terenie opracowania najliczniejszą grupą zwierząt są niewątpliwie bezkręgowce, w tym przede wszystkim owady i pajęczaki, których skład gatunkowy jest właściwy dla danego typu siedliska. Innym przykładem bezkręgowców występujących na przedmiotowym obszarze są mięczaki, reprezentowane przez ślimaki takie jak wstężyki (*Cepaea sp.*), śliniki (*Arion sp.*), pomrowy (*Limax sp.*) i inne.

5.2. Istniejące zagrożenia środowiska, a jego odporność na degradację oraz zdolność do samoregeneracji

Odporność środowiska na degradację jest ściśle powiązana z jego możliwością do regeneracji. Natomiast zdolność środowiska do regeneracji określona jest długością zmian zachodzących w środowisku, tzn. czasem, jaki upłynął od zaprzestania degradacji środowiska do momentu powrotu do stanu, jaki miał miejsce przed rozpoczęciem oddziaływania na środowisko.

Wschodnia część terenu jest już w znacznym stopniu zabudowana w związku z czym doszło tu do degradacji gleb oraz szaty roślinnej, która pierwotnie w tym rejonie występowała.

Degradacja środowiska przyrodniczego obszaru opracowania związana jest między innymi z pogorszeniem się warunków aerosanitarnych. Postępująca urbanizacja na przedmiotowym terenie i terenach przyległych przyczyniła się do emisji zanieczyszczeń, a co za tym idzie pogorszenia się jakości powietrza.

Zgodnie z materiałami archiwalnymi [1.2.19] takie elementy struktury ekologicznej jak łąki, pastwiska, szuwały przybrzeżne czy tereny hydrogeniczne wykazują średnią odporność na oddziaływanie zanieczyszczeń atmosferycznych. Do mało odpornych na to oddziaływanie należą między innymi ostoje rzadkich gatunków roślin i zwierząt, drzewostany brzoźowe i topolowe oraz ogrody działkowe.

Na jakość środowiska przyrodniczego omawianego terenu wpływa również hałas pochodzący głównie ze wzmożonego ruchu komunikacyjnego. Na największe oddziaływanie akustyczne są narażone obszary zlokalizowane w pobliżu emitorów hałasu, tj. szczególnie na wschodzie omawianego terenu (sąsiedztwo ulicy Warszawskiej). Oddziaływanie akustyczne ma jednak charakter okresowy i lokalny, a po jego ustąpieniu możliwy jest powrót do stanu pierwotnego.

Do zmian w środowisku przyrodniczym przedmiotowego terenu przyczyniły się także wpływy rolniczej działalności człowieka na lokalne siedliska i ekosystemy.

Niekorzystnym zjawiskiem jakie może występować na przedmiotowym terenie są lokalne pożary na obszarach użytków rolnych. Jedną z ich przyczyn są zapewne próby wypalania nieskoszonej, uschniętej roślinności. Proceder ten stanowi poważne zagrożenie dla wielu grup zwierząt zarówno kręgowych jak i bezkręgowych, a ponadto przyczynia się do wzrostu poziomu zanieczyszczeń powietrza.

Degradacja środowiska przyrodniczego zachodzi również na skutek regulacji cieków wodnych, co przyczynia się do dewastacji siedlisk i zubożenia ich składu gatunkowego oraz ogranicza ich zdolność do samooczyszczania. Ponadto zgubny wpływ na różnorodność roślin i zwierząt, szczególnie wrażliwych gatunków związanych z siedliskami wodnymi, ma zanieczyszczanie i zaśmiecanie cieków wodnych.

Niemal cały przedmiotowy teren znajduje się w zasięgu wpływów eksploatacji górniczej. prowadzonej przez KWK „Piast” w Bieruniu.

Osiadanie terenu może doprowadzić do powstania obniżeń odznaczających się w rzeźbie omawianego obszaru. Ponadto taka deformacja powierzchni będzie sprzyjała powstawaniu lokalnych podtopień. W związku z tym regeneracja środowiska (powrót do stanu przed oddziaływaniem) jest możliwy jedynie w przypadku przerwania szczelności podłoża i spływu płytkich wód do kopalni. Odporność na degradację w omawianym przypadku określana jest ilością zabezpieczeń pozwalających na funkcjonowanie środowiska przy postępującej deformacji powierzchni.

Podsumowując można stwierdzić, iż omawiany teren pozostaje pod dość znacznym wpływem antropogenizacji, szczególnie ze strony działalności górniczej i związanych z nią zmian (głównie w morfologii terenu), a także ze strony rolnictwa i urbanizacji. Lokalnie natężenie i formy zmian są na tyle znaczące, iż naturalne środowisko ulega przekształceniu.

W wyniku przeobrażeń środowiska przyrodniczego terenu opracowania (zwłaszcza na obszarach zabudowanych) oraz ciągłej presji ze strony człowieka prawdopodobieństwo samoistnego (bez pomocy człowieka) powrotu lokalnego środowiska do stanu pierwotnego (sprzed dewastacji) jest małe. Całkowita regeneracja środowiska, wymagałaby ukierunkowanych zabiegów człowieka i prawdopodobnie będzie procesem stosunkowo długotrwałym.

Mimo niekorzystnych zmian w środowisku przyrodniczym, zachodnie fragmenty terenu opracowania stanowią powierzchnie biologicznie czynne w postaci łąk i pól położonych nad ciekim wodnym jakim jest Potok Bijasowicki. Obszary te wciąż stanowią potencjalne siedliska dla licznych gatunków roślin i zwierząt, w tym na przykład niektórych płazów. Z tego względu można stwierdzić, iż środowisko w tej części terenu opracowania jest w pewnym stopniu odporne na degradację wynikającą z występujących tu oddziaływań. Sytuacja ta jednak nie jest trwała, w związku z czym nasilenie oddziaływania antropogenicznego może doprowadzić do niekorzystnych przekształceń, a nawet utraty siedlisk czy cennych gatunków.

Obecnie do głównych zagrożeń środowiska przedmiotowego obszaru należą:

- przekształcenia powierzchni ziemi i gleb,
- zanieczyszczenie wód powierzchniowych i podziemnych,
- zanieczyszczenie powietrza,
- emisja hałasu,
- promieniowanie niejonizujące.

Przekształcenia powierzchni ziemi i gleb

Wprowadzanie pozaprzyrodniczych form zagospodarowania jest niemal zawsze związane w mniejszym lub większym stopniu z przekształceniem powierzchni ziemi.

Aktualnie znaczną część terenu objętego opracowaniem stanowią tereny już zainwestowane (zabudowane). Wprowadzane w projekcie planu przeznaczenia terenów nawiązują do istniejących tu form zagospodarowania. Na terenach obecnie zabudowanych oddziaływanie związane z zmianą powierzchni terenu już nastąpiło, natomiast na terenach jeszcze niezabudowanych, gdzie możliwe jest wprowadzenie nowej zabudowy konieczne będzie wykonanie niwelacji terenu pod możliwość lokalizacji obiektów kubaturowych i towarzyszącej im infrastruktury drogowej.

Innym oddziaływaniem związanym z przyrostem powierzchni szczelnych będzie zmniejszenie obszarów biologicznie czynnych, co ograniczy możliwość infiltracji wód wгłęb ziemi i równocześnie powodować będzie wzrost spływu wód deszczowych z terenów utwardzonych.

Niemal cały omawiany teren, za wyjątkiem jego południowych fragmentów, położony jest w granicach obszaru górniczego „Bieruń II” należącego do KWK „Piast”.

Prognozowane osiadania terenu przy płytko zalegającym zwierciadle wody mogą spowodować miejscowe powstawanie terenów podmokłych, bagiennych oraz lokalnych podtopień i zalewisk. Oddziaływanie to przyczyni się do zmian bonitacji gleb oraz spowoduje przekształcenia w ich profilach.

Sposobem ograniczenia uciążliwości związanych z uszczelnianiem powierzchni jest zachowanie jak największej ilości obszarów biologicznie czynnych (w postaci zieleńców i trawników) wśród wprowadzanej zabudowy. W planie przedstawionym do oceny jest to realizowane poprzez określenie minimalnego procentu terenów biologicznie czynnych zależnego od projektowanego zagospodarowania. I tak procent ten został określony na poziomie:

- na terenach zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej (MW) – min. 50% powierzchni działki budowlanej,
- na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej (MN) – min. 50% powierzchni działki budowlanej,
- na terenach zabudowy usługowej z towarzyszącą zabudową mieszkaniową (U/M) min. 35% powierzchni działki budowlanej,
- na terenach zabudowy usługowej użyteczności publicznej (U) - min. 35% powierzchni działki budowlanej,
- na terenach zabudowy usługowej oświaty (UO) – min. 40% powierzchni działki budowlanej,
- na terenach zabudowy usługowej kultu religijnego (UKk) – min. 30% powierzchni działki budowlanej,
- na terenach obiektów produkcyjnych, składów, magazynów i usług (PU) – min. 25% powierzchni działki budowlanej,
- na terenach upraw ogrodniczych i sadów (RO) – min. 60% powierzchni działki budowlanej,
- na terenach infrastruktury technicznej elektroenergetyki (E) – min. 5% powierzchni działki budowlanej.

Zanieczyszczenie wód podziemnych i powierzchniowych

W obrębie przedmiotowego terenu poziomy wodonośne występują głównie w utworach: czwartorzędowych oraz karbońskich.

Utwory czwartorzędu, które pokrywają znaczną część powierzchni są reprezentowane głównie przez plejstoceńskie piaski i żwiry lodowcowe i wodnolodowcowe. Są to utwory przepuszczalne bądź półprzepuszczalne co powoduje łatwe przenikanie zanieczyszczeń z powierzchni do poziomów wodonośnych. W związku z tym odporność wód na zanieczyszczenia przemysłowe, bytowe i rolnicze jest niewielka. Wody, zwłaszcza płytkie, występujące w pierwszym poziomie wodonośnym narażone są w pierwszej kolejności na zanieczyszczenia infiltrujące z powierzchni.

Dla środowiska gruntowo-wodnego w zabudowanej części terenu głównym zagrożeniem są tereny zabudowy usługowej, produkcyjnej, a także tereny komunikacji.

Ścieki deszczowe z dróg i placów zanieczyszczają wody powierzchniowe głównie substancjami ropopochodnymi. Zanieczyszczenie spływające z pól, głównie w okresach po nawożeniu gruntów ornych, wprowadzają natomiast zanieczyszczenia wyrażone jako BZT₅, ChZT, azot amonowy i fosforany.

Zgodnie z materiałami archiwalnymi [1.2.21] niemal cały analizowany teren za wyjątkiem zachodnich i północnych fragmentów znajduje się w zasięgu terenów zalewowych i zagrożonych powodzią. Ponadto na omawianym terenie powódzie występowały także w przeszłości.

Według informacji przedstawionej przez Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej w Gliwicach (pismo z dnia 04.04.2012 r., znak pisma: OKI-12/215/12/TJ/3993) na terenie opracowania nie ma wyznaczonej strefy zagrożenia wodami powodziowymi p=1%.

Naturalne stosunki wodne przedmiotowego terenu zostały zaburzone w wyniku prowadzonej eksploatacji górniczej. Zgodnie z materiałami archiwalnymi [1.2.12] południowy i zachodni fragment obszaru opracowania znajduje się w zasięgu obszarów zagrożonych powstawaniem okresowych zalewisk. Jedno z takich zalewisk, obejmujące zachodnie fragmenty przedmiotowego terenu, zostało zinwentaryzowane w 2010 r. podczas

sporządzania opracowania ekofizjograficznego gminy. Jednakże w czasie wizji terenowej, wykonanej w miesiącu kwietniu 2012 roku, zalewiska nie stwierdzono istnienia wspomnianego zalewiska.

Ponadto na podstawie analizy materiałów archiwalnych, prognozuje się, iż do 2020 r. nałożą się na siebie wszystkie dotychczasowe i planowane wpływy działalności górniczej, a teren obniży się do 3,0 m w części północnej i zachodniej, co dodatkowo może przyczynić się do podtopień w tej części przedmiotowego obszaru.

Zanieczyszczenie powietrza

Warunki aerosanitarnie na analizowanym terenie są kształtowane przez różne źródła emisji zanieczyszczeń atmosferycznych. Na pogorszenie się jakości powietrza mają między innymi wpływ zanieczyszczenia pochodzące z emitorów punktowych, a także liniowych. Do punktowych źródeł zanieczyszczeń powietrza atmosferycznego należą zabudowania w obrębie których dochodzi do emisji szkodliwych związków powstających w procesie grzewczym (powstawanie tzw. „niskiej emisji”). Liniowymi źródłami emisji zanieczyszczeń są ciągi komunikacyjne, generujące do powietrza atmosferycznego zanieczyszczenia w postaci spalin samochodowych. W związku z obserwowaną tendencją do ciągłego wzrostu liczby pojazdów należy się liczyć z tym, że obszary zlokalizowane przy ciągach komunikacyjnych mogą być narażone przy niekorzystnych warunkach atmosferycznych na ponadnormatywne stężenia zanieczyszczeń takich jak NO₂, SO₂, pył, CO, węglowodory alifatyczne i aromatyczne. Zanieczyszczenia mogą tu również być nawiewane z terenów sąsiednich, głównie z kierunku zachodniego (dominujący kierunek wiania wiatrów).

Emisja hałasu

Głównym źródłem hałasu w przypadku analizowanego terenu są przede wszystkim ciągi komunikacyjne, a w szczególności ulica Warszawska. Zwiększone natężenie ruchu na terenie opracowania występuje w godzinach porannych i popołudniowych (dojazdy i powroty z pracy). W tych godzinach wzdłuż głównych dróg mogą występować podwyższone poziomy hałasu niekorzystnie oddziałujące na najbliższe położone budynki mieszkalne. W przypadku pozostałych, lokalnych ulic wpływ ten jest nieznaczny i może się nasilać jedynie okresowo (pory dojazdów i powrotów z pracy) a także sezonowo, w okresie zbiorów upraw z pól znajdujących się w sąsiedztwie przedmiotowego terenu. Jest to jednak hałas o niewielkim stopniu natężenia i nie wpływa negatywnie na klimat akustyczny w obrębie terenów mieszkaniowych podlegających ochronie.

Promieniowanie niejonizujące

Wśród zidentyfikowanych, szkodliwych dla środowiska, rodzajów promieniowania powodowanego przez działalność człowieka, wyróżnia się promieniowanie niejonizujące, pojawiające się wokół linii energetycznych wysokiego napięcia, radiostacji, pracujących silników elektrycznych oraz instalacji przemysłowych, urządzeń łączności, domowego sprzętu elektrycznego, elektronicznego itp.

Źródła niejonizującego promieniowania elektromagnetycznego oddziałujące na środowisko mogą mieć charakter liniowy lub punktowy. Elektromagnetyczne promieniowanie niejonizujące występuje w zakresie częstotliwości 1 Hz do 10¹⁶ Hz. Z punktu widzenia ochrony środowiska istotne znaczenie mają źródła liniowe - linie elektroenergetyczne o napięciu znamionowym wynoszącym 110 kV lub wyższym oraz źródła punktowe - urządzenia emitujące elektromagnetyczne promieniowanie niejonizujące w zakresie częstotliwości 0,1-300,000 MHz, do których należą:

- stacje transformatorowe o napięciu znamionowym powyżej 110 kV,
- urządzenia radionadawcze i telewizyjne (np. stacje bazowe telefonii komórkowej).

Intensywny rozwój źródeł pól elektromagnetycznych powoduje zarówno ogólny wzrost poziomu tła promieniowania elektromagnetycznego w środowisku, jak też powiększanie się liczby i powierzchni obszarów o podwyższonym poziomie natężenia promieniowania. Dotychczasowy wzrost poziomu tła elektromagnetycznego nie zwiększył istotnie zagrożenia środowiska i ludności. W dalszym ciągu poziom promieniowania w tle pozostaje wielokrotnie niższy od natężeń, przy których możliwe jest jakiegokolwiek szkodliwe oddziaływanie na organizm ludzki.

Zagadnienia ochrony ludzi i środowiska przed niejonizującym promieniowaniem elektromagnetycznym są uregulowane przepisami bezpieczeństwa i higieny pracy, prawa budowlanego, prawa ochrony środowiska, zagospodarowania przestrzennego i przepisami sanitarnymi. W obowiązującym prawie polskim natężenie pola elektrycznego o wartości poniżej 1 kV/m uważane jest za całkowicie bezpieczne, nawet przy długotrwałym w nim przebywaniu. Natomiast w polu o wartości powyżej 10 kV/m – strefa ochronna pierwszego stopnia – przebywanie ludzi jest zabronione. W strefie ochronnej drugiego stopnia – pole o natężeniu 1-10 kV/m – przebywanie ludności jest dozwolone, jednakże nie wolno lokalizować budynków mieszkalnych, szkół, żłobków, przedszkoli, szpitali itp.

W Polsce nie istnieją przepisy ograniczające gospodarowanie oraz przebywanie ludności w obszarach, w których występuje pole magnetyczne.

Zagrożenie promieniowaniem niejonizującym może być stosunkowo łatwo wyeliminowane lub ograniczone poprzez zapewnienie odpowiedniej separacji przestrzennej człowieka od pól przekraczających określone wartości graniczne. Przez teren opracowania przebiega sieć linii średniego i niskiego napięcia doprowadzająca energię elektryczną do zabudowań znajdujących się w terenie opracowania.

Na przedmiotowym obszarze nie ma nadajników ani stacji bazowych telefonii komórkowej.

5.3. Potencjalne zmiany stanu środowiska w przypadku braku realizacji projektowanego planu

Poprzez brak realizacji ustaleń planu zagospodarowania przestrzennego rozumie się sytuację pozostawienia obszaru w dotychczasowym sposobie użytkowania.

Jak już wspomniano w poprzednim rozdziale na skutek wieloletniej działalności człowieka na przedmiotowym terenie i terenach przyległych środowisko naturalne uległo przekształceniom. Obecnie teren objęty opracowaniem jest w znacznej mierze już zagospodarowany, w związku z czym jest on stale narażony na wpływy antropogeniczne. Wszelkie zmiany zachodzące na tym terenie w przypadku braku realizacji ustaleń planu będą związane z pogłębianiem się oddziaływań, które aktualnie już tu występują, to jest między innymi z emisją hałasu i zanieczyszczeń do powietrza, wypieraniem roślinności na rzecz obiektów kubaturowych, zaśmiecaniem powierzchni biologicznie czynnych, spontanicznym zarastaniem zaniedbanych pól roślinności wśród zabudowy, a także zaniedbanych użytków rolnych przez gatunki kosmopolityczne i inwazyjne itp.

6. Istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.

6.1. Formy ochrony prawnej

6.1.1. Lasy ochronne

Lasy ochronne to obszary leśne podlegające ochronie ze względu na pełnione funkcje, określone w Ustawie o lasach [1.2.4]. Na obszarze objętym niniejszym opracowaniem nie występują lasy o charakterze ochronnym.

6.1.2. Zasoby wodne

Zasoby wodne podlegają ochronie na mocy ustawy Prawo wodne [1.2.6]. Ustawa reguluje gospodarowanie wodami zgodnie z zasadami zrównoważonego rozwoju.

Zgodnie z materiałami archiwalnymi teren opracowania położony jest poza granicami głównych i użytkowych poziomów wodonośnych, gdyż występujące w podłożu wody podziemne w nie spełniają kryteriów przyjętych dla GZWP i UPWP. Głównym elementem powierzchniowej sieci hydrograficznej jest tutaj potok Bijasowicki, będący lewobrzeżnym dopływem Wisły. W przedstawionym do oceny projekcie planu wprowadzono ustalenia dotyczące ochrony wód powierzchniowych i wód podziemnych poprzez m.in. zakaz odprowadzania nieoczyszczonych ścieków do gruntu oraz stosowania rozwiązań technicznych w zakresie gospodarki wodno-ściekowej, które mogłyby powodować dostawanie się nieoczyszczonych ścieków do gruntu, w związku z czym realizacja ustaleń planu nie przyczyni się do znaczącego pogorszenia się stanu wód podziemnych i powierzchniowych.

6.1.3. Ustalenia wynikające z warunków korzystania z wód regionu wodnego

Pod względem hydrograficznym obszar objęty granicami planu położony jest w dorzeczu rzeki Wisły. Zgodnie z informacjami zawartymi w planie gospodarowania wodami w obszarze dorzecza Wisły [1.2.27], Jednolita Część Wód Powierzchniowych (JCWP) o nazwie „Wisła od Białej do Przemszy” opisanej kodem europejskim PLRW20001921199 ma status silnie zmienionej części wód. Aktualnie jej stan jest zły, a osiągnięcie celów środowiskowych jest zagrożone. Obszar objęty projektem planu zlokalizowany jest w obrębie Jednolitych Części Wód Podziemnych, region wodny Małej Wisły (PLGW2100141), obszar dorzecza Wisły. Jego stan ilościowy jest zły, natomiast stan chemiczny dobry. Oceniany projekt planu wprowadza zapisy mające na celu ochronę wód powierzchniowych i podziemnych. W związku z tym realizacja zamierzeń planu przy zachowaniu wprowadzanych ustaleń w zakresie ochrony wód nie powinna stwarzać zagrożenia dla osiągnięcia celów środowiskowych w/w jednolitej części wód powierzchniowych.

6.1.4. Złoże kopalin

Udokumentowane złoże kopalin podlegają ochronie na mocy ustawy Prawo Geologiczne i Górnicze [1.2.7]. W obszarze objętym granicami planu występują udokumentowane zasoby bilansowe - złoże węgla kamiennego „Piaś” i „Czeczot – Wschód oraz złoże kruszyw naturalnych „Bijasowice – obszar B”. Niemal cały obszar opracowania, za wyjątkiem południowo-wschodniego fragmentu, znajduje się w granicach obszaru górniczego „Bieruń II” oraz terenu górniczego „Bieruń II” należącego do „KWK Piaś” w Bieruniu.

Eksploatacja prowadzona jest na podstawie koncesji nr 4/2010 udzielonej przez Ministra Środowiska z dnia 13.05.2011 r. Kompanii Węglowej S.A. KWK „Piaś”. Koncesja na wydobycie węgla udzielona została na okres do 31.12.2030 r.

6.1.5. Flora i fauna

Flora i fauna podlega ochronie na mocy Ustawy Prawo ochrony środowiska [1.2.2] oraz Ustawy o ochronie przyrody [1.2.3].

Zgodnie z Prawem Ochrony Środowiska ochrona zwierząt oraz roślin polega na:

- 1) zachowaniu cennych ekosystemów, różnorodności biologicznej i utrzymaniu równowagi przyrodniczej;
- 2) tworzeniu warunków prawidłowego rozwoju i optymalnego spełniania przez zwierzęta i roślinność funkcji biologicznej w środowisku;
- 3) zapobieganiu lub ograniczaniu negatywnych oddziaływań na środowisko, które mogłyby niekorzystnie wpływać na zasoby oraz stan zwierząt oraz roślin;
- 4) zapobieganiu zagrożeniom naturalnych kompleksów i tworów przyrody.

Ustawa o Ochronie Przyrody wprowadziła ochronę gatunkową w celu zapewnienia przetrwania i właściwego stanu ochrony dziko występujących na terenie kraju lub innych państw członkowskich Unii Europejskiej rzadkich, endemicznych, podatnych na zagrożenia i zagrożonych wyginięciem oraz objętych ochroną na podstawie przepisów umów międzynarodowych, których Rzeczpospolita Polska jest stroną, gatunków roślin, zwierząt i grzybów oraz ich siedlisk i ostoi, a także zachowanie różnorodności gatunkowej i genetycznej.

W rozumieniu wyżej wymienionej ustawy w stosunku do rodzimych dziko występujących roślin objętych ochroną gatunkową zabrania się:

- 1) umyślnego niszczenia;
- 2) umyślnego zrywania lub uszkodzania;
- 3) niszczenia ich siedlisk lub ostoi;
- 4) dokonywania zmian stosunków wodnych, stosowania środków chemicznych, niszczenia ściółki leśnej lub niszczenia gleby w ostojach;
- 5) hodowli;
- 6) pozyskiwania lub zbioru;
- 7) przetrzymywania lub posiadania okazów gatunków;
- 8) zbywania, oferowania do sprzedaży, wymiany, darowizny lub transportu okazów gatunków;
- 9) wwożenia z zagranicy lub wywożenia poza granicę państwa okazów gatunków;
- 10) umyślnego przemieszczania w środowisku przyrodniczym;
- 11) umyślnego wprowadzania do środowiska przyrodniczego.

Ochronie, polegającej na zapobieganiu niszczeniu i dewastacji, podlegają także tereny zieleni urządzonej, drzewa i krzewy oraz ich zbiorowiska nie będące lasem. W Ustawie o Ochronie Przyrody nakazano zwrócić szczególną uwagę na prace ziemne oraz inne prace związane z wykorzystaniem sprzętu mechanicznego lub urządzeń technicznych, prowadzone w obrębie bryły korzeniowej drzew lub krzewów na terenach zieleni lub zadrzewieniach, powinny być wykonywane w sposób najmniej szkodzący drzewom lub krzewom. Zabiegi w obrębie korony drzewa na terenach zieleni lub zadrzewieniach mogą obejmować wyłącznie:

- 1) usuwanie gałęzi obumarłych, nadłamanych lub wchodzących w kolizję z obiektami budowlanymi lub urządzeniami technicznymi;
- 2) kształtowanie korony drzewa, którego wiek nie przekracza 10 lat;
- 3) utrzymywanie formowanego kształtu korony drzewa.

Na drogach publicznych oraz ulicach i placach środki chemiczne powinny być stosowane w sposób najmniej szkodzący terenom zieleni oraz zadrzewieniom

Na terenie objętym opracowaniem nie występują żadne obszarowe formy ochrony przyrody. Nie ma tu również żadnych pomników przyrody. Zachodnią i południowo-zachodnią część terenu stanowią pola i łąki

położone nad potokiem Bijasowickim. Tereny te potencjalnie stanowią atrakcyjne siedliska dla wybranych grup zwierząt i roślin. Ponadto omawiany teren po stronie zachodniej sąsiaduje z obszarami o znacznych walorach przyrodniczo-krajobrazowych, charakteryzujących się występowaniem cennych siedlisk oraz rzadkich i chronionych gatunków roślin i zwierząt.

Doliny rzeczne takie jak dolina rzeki Wisły, w rejonie której położony jest teren opracowania, są obszarami ważnymi dla zachowania bioróżnorodności między innymi ze względu na pełnienie funkcji korytarzy ekologicznych. Zachodnio - południowa część terenu objętego niniejszym opracowaniem znajduje się w zasięgu korytarza spójności obszarów chronionych o randze międzynarodowej biegnącego wzdłuż koryta Wisły. Ponadto przebiega tędy również ponadregionalny korytarz ornitologiczny „Dolina Górnej Wisły”.

Połączeniami korytarzowymi o charakterze lokalnym na opisywanym terenie jest Potok Bijasowicki wraz z kompleksem przylegających do niego łąk (lokalne korytarze migracji m.in. dla płazów i gadów).

Plan przedstawiony do oceny zachowuje w znacznym stopniu tereny rolne obejmujące wspomniane powierzchnie biologicznie czynne na potokiem Bijasowickim. Ponadto dla wyznaczonych jednostek zagospodarowania terenu wprowadzono minimalny procent powierzchni biologicznie czynnych określony na poziomie w przedziale od 5% do 60% powierzchni działki budowlanej.

6.1.6. Walory krajobrazowe

Walory krajobrazowe podlegają ochronie na mocy ustawy o ochronie przyrody [1.2.3].

Walory krajobrazowe, rozumiane jako wartości ekologiczne, estetyczne i kulturowe terenu oraz związanych z nim elementów przyrodniczych, ukształtowane przez siły przyrody lub w wyniku działalności człowieka, podlegają ochronie bez względu na to, czy są objęte szczególnymi formami ochrony przyrody.

Ze względu na wzajemne sąsiedztwo terenów zabudowanych oraz terenów zielonych pozbawionych zabudowy na przedmiotowym obszarze, jego krajobraz jest dość zróżnicowany. Na terenach zabudowanych mimo stosunkowo zwartej zabudowy, budynkom towarzyszy znaczna ilość zieleni, która łagodzi kontrastowy widok obiektów kubaturowych i zdecydowanie podnosi estetykę lokalnego krajobrazu.

W zachodniej części terenu dominuje krajobraz o charakterze rolniczym, uwarunkowany obecnością użytków zielonych położonych nad Potokiem Bijasowickim oraz pojedynczo ulokowanych budynków mieszkalnych. Dodatkowo krajobraz jest tutaj urozmaicany przez lokalne zadrzewienia i zakrzewienia śródpolne, a także zielenią wysoką towarzyszącą wspomnianemu ciekowi wodnemu.

Stosunkowo duży odsetek powierzchni zielonych na terenie opracowania stanowi o korzystnych uwarunkowaniach krajobrazowych tego obszaru, sprzyjających pieszej lub rowerowej rekreacji zwłaszcza w zachodniej jego części.

W obszarze objętym planem znajduje się kościół parafialny pod wezwaniem Najświętszego Serca pana Jezusa, wpisany do rejestru zabytków województwa śląskiego pod nr A/402/13 z dnia 26.02.2013 r.

Zgodnie z projektem planu wszelkie działania inwestycyjne w obrębie obiektu wpisanego do rejestru zabytków wymagają postępowania, zgodnie z obowiązującymi przepisami ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, odnoszącymi się do tych zespołów i obiektów z zielenią towarzyszącą.

W projekcie planu objęto ochroną obiekty zabytkowe, do których należą:

- młyn i spichlerz z lat 20 XX w. ul. Warszawska/Diaamentowa,
- dawna ochronka z początku XX w. ul. Warszawska 292,
- dawna gospoda z początku XX w. ul. Warszawska 288,
- budynek dawnej szkoły (obecnie przedszkola), ul. Warszawska 290,
- budynek mieszkalno-usługowy, z początku XX w. ul. Wawelska 22,
- budynek mieszkalny XIX/XX w. ul. Warszawska 396,
- budynek wiejski mieszkalny i mieszkalno-gospodarczy z I poł. XX w. ul. Diaamentowa 1.
- cmentarz rzymsko - katolicki, ul. Budzyńskiej/Warszawska, XIV w.
- kaplica cmentarna na cmentarzu - ul. Budzyńskiej/Warszawska,

Dla obiektów tych ustalono zasady ochrony konserwatorskiej:

1) **zakaz:**

- a) lokalizacji jakichkolwiek urządzeń technicznych (w tym kanałów kominowych) na elewacjach budynku,
- b) lokalizacji szaf telekomunikacyjnych i transformatorów SN/nN, jako wolnostojących,
- c) stosowania na elewacjach okładzin systemowych i drewna,
- d) stosowania reklam semaforowych oraz podświetlanych;

2) **nakaz:**

- a) ochrony zabytkowej formy i substancji budynku tj. zachowanie w niezmienionej postaci sposobu ukształtowania bryły, wysokości zabudowy, w tym w szczególności:

- rysunku i zasad kompozycji elewacji,
- kształtu, spadku i rodzaju pokrycia dachu budynku,
- ochrony zabytkowych detali architektonicznych, stolarki okiennej i drzwiowej, w tym wielkości otworów, jej podziału i pierwotnej formy historycznej,
- b) stosowania przy remontach materiałów tożsamyh z pierwotnymi, w szczególności: cegły, kamienia, drewna, dachówki ceramicznej,
- c) wykorzystania do pokryć dachowych materiałów takich jak: dachówka ceramiczna w kolorze naturalnym, blacha miedziana, blacha ocynkowana, blacha tytanowo - cynkowa, papa na płaskich dachach,
- d) sytuowania reklam zgodnie z §6 ust.3 z zastrzeżeniem §7 ust.3 pkt 1 lit. d,

3) dopuszczenie:

- a) wymiany technicznie zużytych elementów budynku lub zniszczonych na skutek zdarzeń losowych w szczególności: okien, drzwi, konstrukcji i pokrycia dachu, przy zachowaniu pierwotnej formy historycznej, detalu, podziału, materiału (odtworzenie) tych elementów,
- b) przywrócenia pierwotnej formy historycznej i wystroju w przypadku prac budowlanych podejmowanych przy budynkach przekształconych w sposób naruszający wartości historyczne,
- c) odbudowy obiektu w przypadku jego rozbiórki na skutek zdarzeń losowych, zgodnie z ustaleniami szczegółowymi dla terenów.

Ponadto wyznaczono strefę „B5” ochrony konserwatorskiej – oznaczoną graficznie na rysunku planu, stanowiącą fragment strefy ochrony konserwatorskiej centralnej części zabudowy Bierunia Nowego z XIX, obejmującą tereny oznaczone symbolami 1U, 1UO, UKk, ZC, 2E, 1KDW oraz część terenów PU, U/M, 2U, 2MN, 3MN, 6MN, KDZ i 1KDGP.

6.1.7. Klimat akustyczny

Klimat akustyczny podlega ochronie na mocy rozporządzenia w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu [1.2.8].

Obszarami podlegającymi ochronie akustycznej na terenie planu będą zabudowania mieszkalne zlokalizowane głównie we wschodniej części terenu wzdłuż ul. Warszawskiej, a także w rejonie ulicy Wawelskiej na północy. Ponadto w północno-wschodniej części zlokalizowane są chronione akustycznie rejony przedszkola i szkoły gimnazjalnej.

Na podstawie w/w rozporządzenia na wspomnianym obszarze będą obowiązywały następujące dopuszczalne poziomy hałasu (Tabela nr 1).

Tabela 1 Dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku powodowanego przez poszczególne grupy źródeł hałasu, z wyłączeniem hałasu powodowanego przez starty, lądowania i przeloty statków powietrznych oraz linie elektroenergetyczne wyrażone wskaźnikami LDWN i LN, które to wskaźniki mają zastosowanie do prowadzenia długookresowej polityki w zakresie ochrony przed hałasem

Rodzaj terenu	Dopuszczalny poziom hałasu w [dB]			
	Drogi lub linie kolejowe ¹⁾		Pozostałe obiekty i działalność będąca źródłem hałasu	
	LDWN przedział czasu odniesienia równy wszystkim dobom w roku	LN przedział czasu odniesienia równy wszystkim dobom w roku	LDWN przedział czasu odniesienia równy wszystkim dobom w roku	LN przedział czasu odniesienia równy wszystkim dobom w roku
a) tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej b) tereny zabudowy związanej ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży	64	59	50	40
a) Tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i zamieszkania zbiorowego b) Tereny rekreacyjno-wypoczynkowe c) Tereny mieszkaniowo-usługowe	68	59	55	45

1) Wartości określone dla dróg i linii kolejowych stosuje się także dla torowisk tramwajowych poza pasem drogowym.

W planie przedstawionym do oceny w zakresie ochrony przed hałasem ustala się:

- 1) dla terenów zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej, oznaczonych symbolem **MW** dopuszczalny poziom hałasu jak dla terenów zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej;
- 2) dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, oznaczonych symbolem **MN** dopuszczalny poziom hałasu jak dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej;
- 3) dla terenów zabudowy usługowej, oznaczonych symbolem **U** oraz zabudowy usługowej i zabudowy mieszkaniowej, oznaczonych symbolem **U/M** dopuszczalny poziom hałasu, jak dla terenów zabudowy mieszkaniowo-usługowej;
- 4) dla terenu, oznaczonego symbolem **UO** dopuszczalny poziom hałasu, ustala się jak dla terenów zabudowy związanej ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży oraz jak dla terenów rekreacyjno-wypoczynkowych;
- 5) dla terenów oznaczonych symbolami **MW**, **MN**, **UO**, **U**, **U/M**, w przypadku wystąpienia przekroczeń obowiązujących standardów emisji hałasu, dla lokalizacji budynków mieszkalnych oraz przeznaczonych na stały pobyt ludzi, ustala się nakaz realizacji lub stosowania zabezpieczeń umożliwiających osiągnięcie w otoczeniu budynków i w budynkach standardów poziomu hałasu określonych w przepisach prawa ochrony środowiska, w tym stosowanie dźwiękoszczelnych technologii i materiałów.

Ponadto plan przedstawiony do oceny wprowadza zakaz zagospodarowania i użytkowania terenów w sposób stwarzający uciążliwość dla sąsiednich nieruchomości, w szczególności w zakresie emisji zanieczyszczeń powietrza, wytwarzania hałasu i wibracji, emisji pola elektromagnetycznego.

6.1.8. Grunty rolne i leśne

Grunty rolne i leśne podlegają ochronie z mocy ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych [1.2.5]. Na terenie opracowania nie występują tereny leśne w rozumieniu ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych. Grunty rolne są zlokalizowane są w południowo-zachodniej części obszaru objętego planem. W zdecydowanej większości na tych obszarach jako przeznaczenie podstawowe wprowadza się tereny rolnicze, na których zakazuje się wszelkiej zabudowy za wyjątkiem sieci i urządzeń infrastruktury technicznej oraz budowli i urządzeń hydrotechnicznych i przeciwpowodziowych.

6.1.9. Obszary cenne przyrodniczo a nie objęte ochroną

Jako obszary o podwyższonych walorach przyrodniczych należy wskazać przede wszystkim tereny łąk i pól uprawnych pośród których przepływa Potok Bijasowicki na południowym-zachodzie. Stanowią one potencjalnie cenne siedliska dla wielu gatunków roślin i zwierząt, a ponadto pełnią funkcję lokalnych korytarzy ekologicznych (dróg migracji). Tereny te w miejscowym planie zostały w większości zachowane w dotychczasowym użytkowaniu. Projekt planu dopuszcza jako przeznaczenie uzupełniające realizację zadrzewień i zakrzewień, co jest zgodne z ujętymi w „Aktualizacji programu ochrony środowiska dla miasta Bierunia na lata 2014 – 2017 z perspektywą na lata 2018 – 2021” zadaniami własnymi gminy na tym obszarze.

Ponadto zachodnia część przedmiotowego terenu znajduje się w zasięgu obszaru zaproponowanego do objęcia ochroną w postaci zespołu przyrodniczo-krajobrazowego „Dolina Wisły”. Zespół ten miał obejmować dolinę Wisły od ujścia Gostyni w rejonie Bijasowic po ujście Przemszy w Czarnuchowicach.

7. Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym i krajowym oraz sposoby, w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania projektu planu

Podstawowe cele ochrony środowiska zostały uwzględnione w następujących dokumentach krajowych:

1. Koncepcja polityki przestrzennego zagospodarowania kraju (ogłoszona w Monitorze Polskim Nr 26, poz. 432),
2. „Zaktualizowana koncepcja przestrzennego zagospodarowania kraju” z 2005 r.
3. Polska 2025 - Długookresowa strategia trwałego i zrównoważonego rozwoju (Rządowe Centrum Studiów Strategicznych, 2000 r.),
4. Dokument Rządowy Polityka ekologiczna państwa na lata 2009 - 2012 z perspektywą do roku 2016 (Warszawa, 2008 r.),
5. Dokument Rządowy II Polityka ekologiczna państwa (2000 r.)

oraz międzynarodowych, ratyfikowanych przez stronę Polską, których ustalenia w znaczącej części zawarte są w w/w dokumentach oraz przepisach prawnych.

Główne cele zawarte w tych dokumentach to:

Koncepcja polityki przestrzennego zagospodarowania kraju:

- przyjęcie nadrzędnej zasady zrównoważonego rozwoju,
- eksponowanie wartości krajobrazowych i ich harmonizowanie z zagospodarowaniem,
- ochrona zasobów wodnych poprzez prowadzenie wodochronnej gospodarki w zlewniach, polegającej m.in. na wprowadzeniu szczególnych zasad ochrony środowiska w obszarach alimentacji wód podziemnych, zachowanie nieuregulowanych rzek, których funkcje przyrodnicze nie uległy dewastacji,
- ochrona dolin rzecznych reprezentujących bogactwo przyrody oraz spełniających funkcje korytarzy ekologicznych, oczek wodnych i terenów wodno-błotnych,
- tworzenie warunków dla ochrony i rozwoju terenów zielonych wewnątrz i wokół miast oraz zagospodarowanych terenów rekreacyjnych,
- zahamowanie procesów degradacji oraz przywrócenie wartości środowiska przyrodniczego na obszarach o szczególnym jego zniszczeniu lub zubożeniu przez urbanizację, melioracje osuszające oraz regulacje rzek,
- określenie obszarów wymagających ograniczenia działalności inwestycyjnej i gospodarczej,
  - określenie złóż surowców mineralnych, których eksploatacja nie może być uruchomiona, jeżeli może naruszać inne zasoby przyrody, istotne części lub całość systemu ekologicznego,
  - uwzględnienie ekologicznych podstaw polityki przestrzennej w stosunku do transportu poprzez wskazanie obszarów do preferencji prośrodowiskowego transportu i nasycenie odpowiednim transportem obszarów o szczególnych walorach społecznych, realizację na przebiegu korytarzy ekologicznych przepustów drogowych umożliwiających migrację fauny, odpowiednie trasowanie autostrad z ominięciem obszarów o cennych walorach przyrodniczych,
  - stopniowe rozszerzanie i utrwalanie dobrej kondycji ekologicznej obszarów o walorach przyrodniczych objętych ochroną prawną,
  - powszechne i wzajemne uwzględnienie uwarunkowań przyrodniczych w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego oraz programach przedsięwzięć publicznych o znaczeniu ponadlokalnym,
  - promowanie ekologicznych kierunków i form w wybranych dziedzinach i obszarach (ekoturystyka, ekoroelnictwo, ekosadownictwo),
  - zlikwidowanie zagrożenia ekologicznego w obszarach o przekroczonych normach zanieczyszczeń,
  - ochrona różnorodności biologicznej obszarów niezdegradowanych, które stanowią główny potencjał przyrodniczy kraju,
  - ustanowienie obowiązkowej komasacji gruntów realizowanej w oparciu o pomoc państwa, podporządkowanej działalności przeciwozyjnej na najlepszych glebach oraz najbardziej podatnych na erozję wodną lub podjęcie innych skutecznych środków gwarantujących odpowiednie ich zabezpieczenie przed erozją,
  - zahamowanie rozpraszania zabudowy, zwłaszcza na tereny o wysokich walorach krajobrazowych,
  - ochrona jako „dziedzictwa ludzkości” zanikających krajobrazów (mozaiki ekosystemów leśnych, łąkowych, polnych oraz związanych z osadnictwem),
  - priorytetowe traktowanie tworzenia korytarzy ekologicznych w trakcie realizacji programów zwiększania lesistości,
  - ochrona i wykorzystanie rodzimej różnorodności biologicznej w programach rekultywacji obszarów zdegradowanych działalnością gospodarczą.

Długookresowa strategia trwałego i zrównoważonego rozwoju:

Głównym jej celem jest stworzenie warunków dla stymulowania rozwoju, sprzyjających sukcesywnemu eliminowaniu procesów i działań gospodarczych szkodliwych dla środowiska i zdrowia ludzi, promowaniu sposobów gospodarowania przyjaznych dla środowiska oraz przywracaniu równowagi na obszarach dewastacji i degradacji przyrodniczej. Głównym założeniem rozwojowym strategii jest utrzymanie wzrostu gospodarczego w powiązaniu ze zdecydowanym wzrostem efektywności wykorzystania surowców, paliw oraz zasobów przyrody a także zapewnieniem bezpieczeństwa ekologicznego kraju. Ponadto strategia zaleca:

- uwzględniać w planach zagospodarowania przestrzennego elementów ochrony środowiska, ochrony różnorodności biologicznej i pomników natury,
- pomoc państwa dla działalności proekologicznej, rekultywacji terenów i zasobów skażonych, dla czynnej ochrony środowiska i różnorodności biologicznej,
- przestrzeganie prawa ekologicznego krajowego i międzynarodowego przez wszystkie podmioty,
- zapewnienie równego dostępu do środowiska i jego zasobów,

- zapewnienie konkurencyjności wykorzystania zasobów odnawialnych i recyklingu surowców,
- zapewnienie swobodnego transferu technologicznego i inwestycji proekologicznych,
- uwzględnienie zagadnień środowiskowych w opracowywanych politykach i programach sektorowych szczebla krajowego i regionalnego.

Polityka ekologiczna państwa na lata 2009 – 2012 z perspektywą do roku 2016 określa cele średniookresowe do 2016 r. m.in. dla:

- ochrony przyrody,
- ochrony i zrównoważonego rozwoju lasów,
- racjonalnego gospodarowania zasobami wodnymi,
- ochrony powierzchni ziemi,
- gospodarowaniem zasobami geologicznymi,
- jakości powietrza, ochrony wód, gospodarki odpadami, substancji chemicznych w środowisku, oddziaływania hałasu i pól elektromagnetycznych.

Polityka ekologiczna państwa

Jest podstawą do podejmowania działań na szczeblu lokalnym. Jej główne cele to: m. in.:

- zapobieganie powstawaniu odpadów, odzyskiwanie surowców i ponowne wykorzystywanie odpadów oraz bezpieczne dla środowiska końcowe unieszkodliwianie odpadów,
- likwidację zanieczyszczeń u źródła, ograniczenie emisji pyłowej, gazowej i gazów cieplarnianych do wielkości wynikających z przepisów i zobowiązań międzynarodowych oraz wprowadzanie norm emisyjnych i produktowych w gospodarce,
- racjonalizację i modernizację gospodarki energetycznej,
- zmniejszenie uciążliwości transportu, w szczególności drogowego na terenach zamieszkania.

Wymienione powyżej cele znalazły odzwierciedlenie w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego dla terenów pomiędzy ul. Warszawską, ul. Wawelską, terenami łąk nad Potokiem Bijasowickim, z włączeniem rejonu ul. Starowiśnej i ul. Patriotów w Bieruniu.

8. Przewidywane znaczące oddziaływanie, w tym bezpośrednie, wtórne i skumulowane, krótkoterminowe, średnioterminowe i długoterminowe, stałe i chwilowe oraz pozytywne i negatywne na przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru, a także na środowisko.

Na terenie objętym ustaleniami projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, ani w jego bezpośrednim sąsiedztwie, nie występują żadne obszarowe formy ochrony ustanowione na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004r. o ochronie przyrody.

Najbliżej położonym obszarem chronionym w myśl w/w ustawy jest Obszar Specjalnej Ochrony Ptaków - Natura 2000 „Stawy w Brzeszczach” (PLB 120009) zlokalizowany w odległości około 1,15 km na południowy-zachód. Obszar ten obejmuje kompleks stawów zlokalizowanych w dolinie górnej Wisły, gdzie swoje siedliska znajduje przynajmniej 14 gatunków ptaków z Załącznika i Dyrektywy Ptasiej oraz 5 gatunków z Polskiej Czerwonej Księgi (PCK).

Identyfikacji potencjalnych skutków ustaleń projektu planu na środowisko przyrodnicze dokonano w formie tabelarycznej. Występujące uciążliwości scharakteryzowano biorąc pod uwagę ustalenia planu dla projektowanych jednostek urbanistyczno - architektonicznych. Oddziaływania powodowane ustaleniami projektu planu podzielono ze względu na natężenie uciążliwości, w tabeli oznaczone symbolami:

- o – rodzaj występującej uciążliwości
- p? – prawdopodobne ale nieprzewidywalne oddziaływanie,
- n- znaczące oddziaływanie negatywne
- p – znaczące oddziaływanie pozytywne

Należy jednak wziąć pod uwagę, że natężenie zmian powodowanych w środowisku zależeć będzie od ostatecznych rozwiązań przyjętych przez inwestorów, np. rodzaju prowadzonej działalności, stopnia nasycenia terenów zabudową, formą architektoniczną budynków itp.

Tabela 2 Poglądowa macierz skutków wpływu ustaleń projektu planu zagospodarowania przestrzennego na środowisko przyrodnicze

Projektowane przeznaczenie terenu	Uciążliwości wynikające z realizacji ustaleń planu				Ocena oddziaływania skutków ustaleń planu na elementy środowiska							
	Emisja do powietrza	Ścieki i odpady	Hałas i wibracje	Przekształcenia rzeźby i gleby	Powietrze	Rzeźba i krajobraz	Gleby	Wody powierzchniowe	Wody podziemne	Klimat	Ludzie	Flora i fauna
MW	o	o		o	p?	p?	p?	p?	p?	p?	p?	p?
MN	o	o		o	p?	p?	p?	p?	p?	p?	p?	p?
U/M	o	o		o	p?	p?	p?	p?	p?	p?	p?	p?
U	o	o		o	p?	p?	p?	p?	p?	p?	p?	p?
UO	o	o		o	p?	p?	p?	p?	p?	p?	p?	p?
UKk	o	o		o	p?	p?	p?	p?	p?	p?	p?	p?
PU	o	o	o	o	p?	p?	p?	p?	p?	p?	p?	p?
R							p?	p?	p?	p?		p?
RO							p?	p?	p?	p?		p?
ZP				o		p?	p?	p?				p?
ZC	o	o		o	p?	p?	p?	p?	p?	p?	p?	p?
WS					p	p	p	p		p	p?	p
KE/ZZ					p	p				p	p?	p
E	o	o	o	o	p?	p?	p?	p?	p?	p?	p?	p?
KDGP	o	o	o	o	n	n	p?	p?	p?	p?	p?	n
KDG	o	o	o	o	n	n	p?	p?	p?	p?	p?	n
KDZ	o	o	o	o	p?	p?	p?	p?	p?	p?	p?	p?
KDD	o	o	o	o	p?	p?	p?	p?	p?	p?	p?	p?
KDW	o	o	o	o	p?	p?	p?	p?	p?	p?	p?	p?

W kolejnej tabeli nr 3 skonkretyzowano typy oddziaływań na środowisko przyrodnicze, z wyszczególnieniem funkcji, które te oddziaływania będą powodować. Niektóre typy oddziaływań, wyszczególnione dla danego rodzaju jednostki dotyczą jednak jedynie części obszaru np. likwidacja warstwy glebowej w większości przypadków obszarów zainwestowanych już nastąpiła a w obszarach przeznaczonych do zainwestowania nastąpi jedynie w części zajętej pod układ drogowy, powierzchnie utwardzone i obiekty kubaturowe.

Tabela 3 Typy możliwych oddziaływań na środowisko przyrodnicze

Oddziaływania pozytywne		Oddziaływania negatywne	
Typ oddziaływania	Rodzaj jednostki	Typ oddziaływania	Rodzaj jednostki
Powietrze atmosferyczne			
Wprowadzenie minimalnego odsetka powierzchni biologicznie czynnych dla terenów zabudowy na poziomie 5% - 60%	MW, MN, U/M, U, UO, UKk, PU, RO, E,	Utrzymanie poziomu emisji zanieczyszczeń lub lokalizacja nowych emitorów	MW, MN, U/M, U, UO, PU, E,
		Zmniejszenie lub likwidacja terenów zielonych	MW, MN, U/M, U, UO, PU, E,
Utrzymanie lub zwiększenie powierzchni terenów zielonych	R, RO, WS, ZP, KE/ZZ	Wzrost natężenia emisji z ruchu samochodów	KDGP, KDG, KDZ, KDD, KDW
Stosowanie proekologicznych systemów ciepłych o wysokiej sprawności energetycznej	MW, MN, U/M, U, UO, UKk, PU, E,		

Powierzchnia , krajobraz			
Wprowadzenie minimalnego odsetka powierzchni biologicznie czynnych dla terenów zabudowy na poziomie 5% - 60%	MW, MN, U/M, U, UO, UKk, PU, RO, E,	Lokalizacja nowych obiektów i ciągów komunikacyjnych	MW, MN, U/M, U, UO, UKk, ZC, PU, R, RO, WS, ZP, E, KDGP KDG, KDZ, KDD, KDW,
Utrzymanie lub zwiększenie powierzchni terenów zielonych	R, RO, WS, ZP,ZC, KE/ZZ		
Gleby			
Wprowadzenie minimalnego odsetka powierzchni biologicznie czynnych dla terenów zabudowy na poziomie 5% - 60%	MW, MN, U/M, U, UO, UKk, PU, RO, E,	Zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnej na rzecz terenów zabudowanych i powierzchni uszczelnionych	MW, MN, U/M, U, UO, UKk, PU, R, RO, WS, ZP, E, KDGP KDG, KDZ, KDD, KDW,
Utrzymanie lub zwiększenie powierzchni terenów zielonych	R, RO, WS, ZP, ZC, KE/ZZ		
Wody podziemne i powierzchniowe			
Wprowadzenie minimalnego odsetka powierzchni biologicznie czynnych dla terenów zabudowy na poziomie 5% - 60%	MW, MN, U/M, U, UO, UKk, PU, RO, E,	Zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnej na rzecz terenów zabudowanych i powierzchni uszczelnionych	MW, MN, U/M, U, UO, UKk, PU, R, RO, WS, ZP, E, KDGP KDG, KDZ, KDD, KDW,
Utrzymanie lub zwiększenie powierzchni terenów zielonych	R, RO, WS, ZP, ZC, KE/ZZ		
Zabezpieczenia gruntu przed infiltracją do środowiska gruntowo-wodnego w przypadku czasowego przechowywania odpadów	MW, MN, U/M, U, UO, UKk, ZC, PU, R, RO, WS, ZP, E,	Lokalizacja terenów przeznaczonych pod zabudowę na obszarach zagrożonych na niebezpieczeństwo powodzi oraz na obszarach zagrożonych powstawaniem podtopień i zalewisk	MW, MN, U/M, U, UO, RO, E
Klimat			
Wprowadzenie minimalnego odsetka powierzchni biologicznie czynnych dla terenów zabudowy na poziomie 5% - 60%	MW, MN, U/M, U, UO, UKk, PU, RO, E,	Zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnej na rzecz terenów zabudowanych i powierzchni uszczelnionych	MW, MN, U/M, U, UO, UKk, PU, R, RO, WS, ZP, E, KDGP KDG, KDZ, KDD, KDW,
Utrzymanie lub zwiększenie powierzchni terenów zielonych	R, RO, WS,ZC, ZP, KE/ZZ		
Ludzie (warunki życia)			
Wprowadzenie minimalnego odsetka powierzchni biologicznie czynnych dla terenów zabudowy na poziomie 5% - 60%	MW, MN, U/M, U, UO, UKk, PU, RO, E,	Zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnej na rzecz terenów zabudowanych i powierzchni uszczelnionych	MW, MN, U/M, U, UO, UKk, PU, R, RO, WS, ZP, E, KDGP, KDG, KDZ, KDD, KDW,

Ochrona akustyczna terenów	MW, MN, U, U/M, UO	Uciążliwości akustyczne ze źródeł komunikacyjnych	KDGP, KDG, KDZ, KDD, KDW,
Zakaz zagospodarowania i użytkowania terenów w sposób stwarzający uciążliwości dla sąsiednich nieruchomości	MW, MN, U/M, U, UO, UKk, PU, R, RO, WS, ZP, E, KDGP KDG, KDZ, KDD, KDW,		
Flora i fauna / Różnorodność biologiczna			
Wprowadzenie minimalnego odsetka powierzchni biologicznie czynnych dla terenów zabudowy na poziomie 5% - 60%	MW, MN, U/M, U, UO, UKk, PU, RO, E,	Zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnej na rzecz terenów zabudowanych i powierzchni uszczelnionych	MW, MN, U/M, U, UO, UKk, PU, R, RO, WS, ZP, E, KDGP KDG, KDZ, KDD, KDW,
Utrzymanie lub zwiększenie powierzchni terenów zielonych	R, RO, WS,ZC, ZP, KE/ZZ		
Zasoby naturalne			
W obszarze objętym granicami planu występują udokumentowane zasoby bilansowe - złoża węgla kamiennego „Piast”.		Brak oddziaływania	
Zabytki			
W obszarze objętym planem występują zabytki wpisane do rejestru zabytków: kościół parafialny pod wezwaniem Najświętszego Serca pana Jezusa, wpisany do rejestru zabytków województwa śląskiego pod nr A/402/13 z dnia 26.02.2013 r.		Brak oddziaływania	
Wprowadzenie zasad ochrony konserwatorskiej dla obiektów objętych ochroną w planie tj. młyn i spichlerz z lat 20 XX w. ul. Warszawska/Diaamentowa, dawna ochronka z początku XX w. ul. Warszawska 292, dawna gospoda z początku XX w. ul. Warszawska 288, budynek dawnej szkoły (obecnie przedszkola), ul. Warszawska 290, budynek mieszkalno - usługowy, z początku XX w. ul. Wawelska 22, budynek mieszkalny XIX/XX w. ul. Warszawska 396, budynek wiejski mieszkalny i mieszkalno - gospodarczy z I poł. XX w. ul. Diaamentowa 1, cmentarz, kapliczka,			
Wyznaczenie strefy „B5” ochrony konserwatorskiej obejmującej część zabudowy Bierunia Nowego z XIX w.			

8.1. Oddziaływania bezpośrednie i pośrednie, średnio i długo terminowe, stałe i chwilowe, wtórne i skumulowane na środowisko rozwiązań planu

Każde nowe zainwestowanie terenu związane jest z bezpośrednim oddziaływaniem na środowisko, chociażby poprzez przekształcenie powierzchni ziemi lub utwardzenie nawierzchni. Oddziaływanie to będzie różne w zależności od intensywności zainwestowania.

Wprowadzane w projekcie planu przeznaczenia terenów są zgodne z istniejącymi już formami zagospodarowania. Zmiany dotyczą przede wszystkim niewielkiego uzupełnienia terenów zabudowy oraz korekty przebiegu wybranych odcinków dróg lub wprowadzenia nowych odcinków dróg. Dodatkowo w południowo-wschodniej części obszaru objętego planem wprowadzono teren o przeznaczeniu korytarza ekologicznego rzeki Wisły i obszaru szczególnego zagrożenia powodzią (KE/ZZ).

Tereny przeznaczone pod zabudowę będą bezpośrednio wpływać na środowisko. Oddziaływanie tego rodzaju związane będzie głównie z emisją zanieczyszczeń ze spalania paliw w celach grzewczych oraz z procesów technologicznych prowadzonych na terenach produkcyjnych. Dodatkowo niemal wszystkie tereny są źródłem powstawania odpadów oraz ścieków sanitarnych, natomiast tereny produkcyjne mogą być również źródłem powstawania ścieków technologicznych.

Realizacja ustaleń planu wiąże się także z rozbudową ciągów komunikacyjnych. Zwiększenie natężenia ruchu samochodowego na drogach lokalnych przyczyni się do wzrostu zanieczyszczenia powietrza atmosferycznego związanego z emisją spalin.

Zgodnie z projektem planu planowane odcinki dróg KDG przecinają się z przebiegiem istniejącego cieków wodnego (Potoku Bijasowickiego). Z tego względu realizacja ustaleń planu będzie związana z koniecznością prowadzenia prac budowlanych w rejonie cieków. W ich czasie konieczne więc będzie zastosowanie odpowiednich zabezpieczeń potoku i terenów przylegających, służących między innymi utrzymaniu drożności cieków (funkcji ekologicznej).

Oddziaływania związane będą przede wszystkim z trwałym przekształceniem powierzchni ziemi spowodowanym na przykład pracami niwelacyjnymi czy też wyrównaniem terenu pod obiekty kubaturowe, parkingi oraz drogi, a ponadto z usunięciem roślinności na rzecz zieleni urządzonej bądź utwardzonych czy sztucznych nawierzchni. Ograniczenie naturalnych powierzchni biologicznie czynnych będzie również związane z wypieraniem lokalnej fauny potencjalnie zamieszkujących tereny zielone poddawane presji na dostępne dla zwierząt obszary przyległe.

Krótkotrwale oddziaływanie polegać będzie na realizacji zainwestowań terenów objętych planem, a więc związane będzie z budową obiektów kubaturowych, budową parkingów, rozwojem infrastruktury komunikacyjnej czy realizacją połączeń kanalizacji czy rozbudową sieci energetycznej. Oddziaływanie to przejawiać się będzie poprzez emisję hałasu do środowiska oraz zanieczyszczeń do powietrza związanych z pracami budowlanymi (których źródłem będą maszyny i urządzenia budowlane). Oddziaływania te zawsze będą miały charakter chwilowy.

Nieuniknione jest to, że większość opisanych wyżej oddziaływań będzie się w mniejszym lub większym stopniu kumulować w środowisku. Nakładanie się wpływów pochodzących z poszczególnych terenów spowoduje wzrost natężenia tego wpływu w danym miejscu. Kumulacji podlegać mogą zanieczyszczenia atmosferyczne powstające w granicach przedmiotowego terenu wraz z zanieczyszczeniami nawiewanymi z terenów przyległych. Kumulacja ta może mieć miejsce w granicach przedmiotowego terenu jak i na obszarach otaczających.

Niemal wszystkie opisane wyżej wpływy związane z realizacją zagospodarowań wprowadzanych w planie zarówno na etapie budowy jak i eksploatacji będą ograniczane zapisami planu. Plan ogranicza między innymi ewentualne oddziaływania w zakresie wpływu hałasu na tereny podlegające ochronie akustycznej, emisji zanieczyszczeń do powietrza oraz ogranicza wpływ na środowisko gruntowo-wodne.

W związku z tym, iż rozwiązania przyjęte w projekcie Planu są częściowo zagospodarowaniami już istniejącymi, a nowe obiekty nawiązują częściowo charakterem do istniejącej zabudowy można stwierdzić, iż na terenie objętym opracowaniem wyżej opisane oddziaływania już występują. Aktualnie w obszarze planu dominuje stałe oddziaływanie istniejącego zagospodarowania na środowisko związane z emisją zanieczyszczeń i hałasu (ze źródeł komunikacyjnych) i powstawaniem odpadów oraz oddziaływanie nieodwracalne związane z przekształceniem powierzchni terenu.

Można stwierdzić, że przyjęte rozwiązania urbanistyczne wraz z zapisami planu ograniczającymi ich wpływ na otoczenie nie będą stanowiły poważnych zagrożeń dla środowiska.

Tabela 4 Charakterystyka typów oddziaływań

Typ oddziaływań	Etap budowy	Etap eksploatacji
bezpośrednie	-wzrost poziomu hałasu związanego z pracami budowlanymi przy tworzeniu nowych obiektów kubaturowych i ciągów komunikacyjnych -pylenie z powierzchni odkrytych miejsc składowych materiałów sypkich -zanieczyszczenie powietrza spalinami pochodzącymi z maszyn pracujących na budowach -zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnej, terenów otwartych pól i nieużytków	-wzrost ilości odprowadzanych ścieków opadowych z powierzchni szczelnych -wzrost ilości wytwarzanych odpadów -wzrost emisji hałasu generowanego z nowopowstałych dróg dojazdowych oraz ze zwiększenia ruchu na drogach istniejących -wzrost emisji hałasu bytowego -przekształcenie powierzchni ziemi w ramach prowadzenia makroniwelacji pod nowe obiekty budowlane i towarzyszące im zagospodarowanie
pośrednie	- nie występują; brak znaczących oddziaływań	-generowanie ruchu pojazdów na terenach nowo zainwestowanych -wraz ze wzrostem powierzchni zabudowy

		synantropizacja większej powierzchni zbiorowisk roślinnych
wtórne	- nie występują; brak znaczących oddziaływań	- osiadania terenu związane z działalnością górnictwem na przedmiotowym terenie
skumulowane	- nie występują brak znaczących oddziaływań	-zmiana jakości powietrza w wyniku nakładania się emisji z poszczególnych emitorów - kumulacja hałasu komunikacyjnego oraz przemysłowego
krótkoterminowe	-hałas budowlany -zanieczyszczenie powietrza związane z pracami budowlanymi -powstawanie odpadów budowlanych	- nie występują brak znaczących oddziaływań
długoterminowe	-zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnej -zmniejszenie walorów krajobrazowych	-zmniejszenie walorów krajobrazowych -zmiany morfologii terenu związane z powstawaniem nowych zabudowań -możliwe zmiany w strukturze przyrodniczej obszaru
stałe	-zmiany ukształtowania powierzchni terenu	-zmiany morfologii terenu związane z powstaniem nowych obiektów budowlanych -zwiększenie powierzchni terenów utwardzonych -ograniczenie powierzchni biologicznie czynnych oraz terenów otwartych pól i nieużytków - oddziaływanie akustyczne terenów produkcyjnych i komunikacyjnych
chwilowe	-powstanie odpadów „budowlanych” oraz gruntu z wykopów	-zwiększenie natężenia ruchu komunikacyjnego

9. Stan środowiska na obszarach objętych znaczącym oddziaływaniem

Wprowadzane w projekcie planu przeznaczenia terenów są zgodne z istniejącymi już formami zagospodarowania. Zmiany dotyczą przede wszystkim niewielkiego uzupełnienia terenów zabudowy oraz przebiegu wybranych odcinków dróg lub wprowadzenia nowych odcinków dróg. Dodatkowo w południowo-wschodniej części obszaru objętego planem wprowadzono teren o przeznaczeniu korytarza ekologicznego rzeki Wisły i obszaru szczególnego zagrożenia powodzią (KE/ZZ). Zmianie przeznaczenia podlegają przede wszystkim tereny rolne o charakterze pól uprawnych oraz łąk. Ponadto lokalnie przewiduje się realizację odcinków dróg, które przecinają ciek wodny (Potok Bijasowicki).

Oddziaływanie ocenianego planu będzie ograniczone między innymi dzięki zawartym w nim ustaleniom z zakresu ochrony przed uciążliwościami lokalizowanych obiektów w tym zakazowi zagospodarowania i użytkowania terenów w sposób stwarzający uciążliwości dla sąsiednich nieruchomości, w szczególności w zakresie emisji zanieczyszczeń powietrza, wytwarzania hałasu i wibracji, emisji pola elektromagnetycznego. Uwzględnienie tychże ustaleń, a także przepisów i ograniczeń wynikających z obowiązującego ustawodawstwa pozwoli na ograniczenie wpływu planu na środowisko.

10. Transgraniczne oddziaływanie na środowisko

Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego przedstawiony do prognozy obejmuje tereny położone we wschodniej części miasta Bieruń. Przedmiotowy teren jest położony w oddaleniu o około 51 km od południowo-zachodniej granicy państwa.

Zgodnie z projektem planu na terenie opracowania przewiduje się utrzymanie większości istniejących form zagospodarowania, w tym przede wszystkim zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej czy zabudowy usługowej. Projektowane zmiany dotyczą stosunkowo niewielkich powierzchni.

W związku z powyższym należy stwierdzić, iż realizacja przedmiotowego miejscowego planu zagospodarowania nie będzie transgranicznie oddziaływać na środowisko.

11. Obszary problemowe

Do problematycznych kwestii na w granicach ocenianego planu zaliczyć należy położenie niemal całego przedmiotowego terenu w zasięgu zagrożenia powodziowego i terenów zalewowych. Faktem jest, iż zalewanie terenu wodami powodziowymi miało tu już miejsce w przeszłości. W związku z tym nie można wykluczyć ponownego wystąpienia powodzi na tym obszarze, a co za tym idzie zagrożenia dla zdrowia i mienia mieszkańców. Z tego względu w planie zagospodarowania wpisano zakaz realizacji kondygnacji podziemnych oraz usytuowanie najniższego poziomu użytkowego na wysokości co najmniej 1,0 m powyżej poziomu terenu [S9

ust.2 i ust.3 projektu uchwały]. Należy podkreślić, iż wprowadzenie zabudowy na tych terenach w ramach realizacji zapisów planu jest zgodne z ustaleniami Aktualizacji Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego.

Do obszarów problemowych należy ponadto zaliczyć teren drogi publicznej klasy ulicy głównej (**KDG**) w południowo-wschodniej części terenu, wyznaczony w bezpośrednim sąsiedztwie istniejących wałów przeciwpowodziowych. Zgodnie z Prawem Wodnym [1.2.6] w celu zapewnienia szczelności i stabilności wałów przeciwpowodziowych zabrania się między innymi wykonywania obiektów budowlanych, kopania studni, sadzawek, dołów oraz rowów w odległości mniejszej niż 50 m od stopy wału po stronie odpowietrznej (Art. 88n ust.1 pkt.4). Przeznaczenie to jednak jest zgodne z ustaleniami przyjętymi w Aktualizacji Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego oraz ustaleniami obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego z 2006r. (uchwała Nr II/2/2006 Rady Miejskiej w Bieruniu z dnia 23.02.2006r./Dz. Urz. Woj. Śląskiego z 4.04.2006r. Nr 41, poz.1177).

Ponadto projektowany fragment drogi znajduje się również w zasięgu korytarzy ornitologicznych o randze ponadregionalnej. Z przyrodniczego punktu widzenia realizacja drogi klasy ulicy głównej na trasie migracji gatunków ptaków może potencjalnie stwarzać ryzyko ich kolizji z pojazdami (w zależności od intensywności przelotów oraz natężenia i szybkości ruchu samochodów). Z tego względu podczas realizacji drogi należałoby uwzględnić stosowne zabezpieczenia ograniczające możliwość wystąpienia wspomnianych kolizji między zwierzętami a pojazdami. Kwestię tą należałoby jednak odnieść do całego przedsięwzięcia drogowego, a nie jedynie do fragmentu ujętego w ocenianym planie. Granice projektu planu obejmują jedynie fragment projektu drogi klasy ulicy głównej. Szczegółowa analiza wpływu projektowanej drogi na środowisko obejmuje także tereny przyległe, co wykracza poza zakres niniejszej prognozy. Należy także podkreślić, iż na południe od istniejącego wału przeciwpowodziowego (obszar międzywały) w planie przewidziano przebieg korytarza ekologicznego wzdłuż rzeki Wisły (jednostka KE), dzięki czemu możliwa będzie migracja gatunków w tym na przykład ssaków.

Kolejnym czynnikiem, który z uwagi na bezpieczeństwo i komfort życia ludzi nie sprzyja rozwojowi zabudowy na omawianym terenie są wpływy działalności górniczej, które przyczyniają się do osiadania powierzchni i powstawaniu lokalnych zalewisk i podtopień. Z tego względu w planie zagospodarowania wpisano zakaz realizacji kondygnacji podziemnych oraz usytuowanie najniższego poziomu użytkowego na wysokości co najmniej 1,0 m powyżej poziomu terenu [§9 ust.2 i ust.3 projektu uchwały].

Przewiduje się bowiem, że na terenie opracowania działalność górnicza spowoduje obniżenie terenu od 0,5 m we wschodniej części obszaru do około 3,0 m w części zachodniej i północnej w okresie koncesyjnym do roku 2020. Tereny położone w części północno-zachodniej oraz w części południowej objęte są III kategorią deformacji terenu, wymagającą częściowych zabezpieczeń obiektów budowlanych. Część centralna obszaru objętego planem pozostaje w zasięgu II kategorii deformacji terenu, na których częściowe zabezpieczenia obiektów nie są opłacalne (uszkodzenia łatwe do usunięcia). Ponadto przewiduje się prowadzenie eksploatacji po 2020r. i w związku z tym dalszy proces osiadania terenu.

Potencjalne problemy dotyczą także ponadnormatywnego oddziaływania hałasu drogowego na tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, usługowo-mieszkaniowej oraz tereny usług oświaty, które są zlokalizowane przy ulicy Warszawskiej o znacznym natężeniu ruchu, a także projektowanego terenu dróg publicznych klasy ulicy głównej ruchu przyspieszonego (**2KDGP**) w zachodniej części terenu. Dlatego też plan przedstawiony do oceny, dla terenów oznaczonych symbolami **MW**, **MN**, **UO**, **U**, **U/M** w przypadku wystąpienia przekroczeń obowiązujących standardów emisji hałasu, dla lokalizacji budynków mieszkalnych oraz przeznaczonych na stały pobyt ludzi wprowadza nakaz realizacji lub stosowania zabezpieczeń umożliwiających osiągnięcie w otoczeniu budynków i w budynkach standardów poziomu hałasu określonych w przepisach prawa ochrony środowiska, w tym stosowanie dźwiękoszczelnych technologii i materiałów.

12. Rozwiązania mających na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności na cele ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru

W planie zagospodarowania przestrzennego wprowadzone zostały zapisy mające na celu zapobieganie, ograniczenie lub kompensację negatywnych wpływów na środowisko bądź ludzi.

Analiza przyjętych zapisów w planie wykazała, że generalnie zostały uwzględnione wymogi z zakresu ochrony środowiska określone w obowiązujących przepisach.

Generalnie plan jest zgodny z uwarunkowaniami określonymi w opracowaniu ekofizjograficznym oraz „Aktualizacji programu ochrony środowiska dla miasta Bierunia na lata 2014 – 2017 z perspektywą na lata 2018 – 2021”.

Sposób, w jaki realizowane są w planie zapisy przyjęte w/w dokumentach (dla poszczególnych elementów środowiska) został opisany poniżej.

Ochrona powietrza atmosferycznego

Ze względu na ochronę powietrza atmosferycznego w „Aktualizacji programu ochrony środowiska ...” za cel średniookresowy do roku 2016 przyjęto *osiągnięcie jakości powietrza w zakresie dotrzymywania dopuszczalnego poziomu benzopirenu w powietrzu na terenie Gminy Bieruń oraz utrzymanie jakości powietrza atmosferycznego zgodnie z obowiązującymi standardami jakości środowiska.*

Założenie to w miejscowym planie zagospodarowania będzie realizowane między innymi poprzez obowiązek stosowania indywidualnych lub grupowych systemów grzewczych opartych o:

- spalanie paliw w urządzeniach o wysokiej sprawności cieplnej,
- systemy grzewcze zasilane energią elektryczną lub gazem,
- systemy z zastosowaniem odnawialnych źródeł energii

W planie dopuszcza się stosowanie systemów grzewczych opartych o sieć ciepłowniczą.

Ochrona środowiska gruntowo-wodnego

W zakresie ochrony środowiska gruntowo-wodnego na terenie gminy Bieruń zgodnie z „Aktualizacją programu ochrony środowiska dla miasta Bierunia...” za cel przyjęto między innymi utrzymanie i osiągnięcie dobrego stanu wszystkich wód. Dodatkowo jednym z kierunków działań w gminie jest przeciwdziałanie degradacji chemicznej gleb poprzez ochronę powietrza i wód powierzchniowych, a także przeciwdziałanie degradacji terenów rolnych, łąkowych i wodno-błotnych przez czynniki antropogeniczne.

Dla ochrony środowiska gruntowo-wodnego, w przypadku projektowanej zabudowy, przyjęte zapisy planu uwzględniają następujące ograniczenia:

- a. zakaz odprowadzania nieoczyszczonych ścieków do gruntu oraz stosowania rozwiązań technicznych w zakresie gospodarki wodno-ściekowej, które mogłyby powodować dostawanie się nieoczyszczonych ścieków do gruntu.
- b. odprowadzenie ścieków komunalnych do kanalizacji sanitarnej miasta.
- c. odbiornikiem ścieków komunalnych pozostaje oczyszczalnia ścieków przy ul. Władysława Jagiełły
- d. odprowadzenie wód opadowych i roztopowych po podczyszczeniu do potoku Bijasowickiego

Ponadto w zakresie postępowania z odpadami ustala się:

- a. nakaz postępowania z odpadami zgodnie z regulaminem utrzymania porządku i czystości w gminie oraz z przepisami ustawy o odpadach
- b. nakaz przechowywania odpadów w sposób zabezpieczający je przed infiltracją wód opadowych
- c. nakaz zabezpieczenia gruntu przed infiltracją do środowiska gruntowo-wodnego w przypadku czasowego przechowywania odpadów

Dla terenów wód powierzchniowych (**WS**) dopuszcza się:

- a) wszelkie prace związane z konserwacją i utrzymaniem wód powierzchniowych, a także zapewnieniem bezpieczeństwa powodziowego,
- b) powierzchniowe ujmowanie wód do celów gospodarczych.

Zakazuje się natomiast:

- a) zasypywania i niszczenia istniejących wód powierzchniowych,
- b) grodzenia wód powierzchniowych,
- c) składowania wszelkich odpadów,
- d) odprowadzania nieoczyszczonych ścieków oraz nieoczyszczonych wód opadowych i roztopowych.

Powyższe zapisy i ograniczenia realizują politykę miasta w zakresie ochrony środowiska gruntowo-wodnego, a także założenia polityki ochrony środowiska gruntowo-wodnego na szczeblu krajowym.

W południowo-wschodnim narożu terenu opracowania znajdują się miejsca przelania się wód w szczególności przez wał powodziowy ($Q=0,2\%$). Są to jednak tereny już zabudowane i zgodne z przeznaczeniem w obowiązującym Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego.

Ochrona przed nadmiernym hałasem i promieniowaniem niejonizującym

W zakresie ochrony przed hałasem w Bieruniu według „Aktualizacji programu ochrony środowiska...”, do średniookresowych celów należy *dokonanie wiarygodnej oceny narażania społeczeństwa na ponadnormatywny hałas i podjęcie kroków do zmniejszenia tego zagrożenia tam, gdzie jest ono największe*. Do głównych kierunków działań w tym zakresie należą między innymi: budowa ścieżek rowerowych, a także przestrzeganie zasad strefowania w planowaniu przestrzennym np. lokalizowania w sąsiedztwie przedsięwzięć o zbliżonej uciążliwości hałasu.

W ocenianym projekcie planu wprowadzono zapisy zgodnie z którymi ustala się:

- 1) dla terenów zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej oznaczonych symbolem **MW** dopuszczalny poziom hałasu jak dla terenów zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej,
- 2) dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej oznaczonych symbolem **MN** dopuszczalny poziom hałasu jak dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej,
- 3) dla terenów zabudowy usługowej, oznaczonych symbolem **U** oraz zabudowy usługowej i zabudowy mieszkaniowej, oznaczonych symbolem **U/M** dopuszczalny poziom hałasu, jak dla terenów zabudowy mieszkaniowo-usługowej,
- 4) dla terenów oznaczonych symbolem **UO** dopuszczalny poziom hałasu, ustala się jak dla terenów zabudowy związanej ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży oraz jak dla terenów rekreacyjno-wypoczynkowych.

Ponadto dla terenów oznaczonych symbolami **MW**, **MN**, **UO**, **U**, **U/M** w przypadku wystąpienia przekroczeń obowiązujących standardów emisji hałasu, dla lokalizacji budynków mieszkalnych oraz przeznaczonych na stały pobyt ludzi ustala się nakaz realizacji lub stosowania zabezpieczeń umożliwiających osiągnięcie w otoczeniu budynków i w budynkach standardów poziomu hałasu określonych w przepisach prawa ochrony środowiska, w tym stosowanie dźwiękoszczelnych technologii i materiałów.

W zakresie ochrony przed promieniowaniem niejonizującym według „Aktualizacji programu ochrony środowiska...”, celem średniookresowym jest *ochrona mieszkańców Gminy Bieruń przed szkodliwym oddziaływaniem pól elektromagnetycznych*.

W przedmiotowym projekcie planu cel ten jest realizowany między innymi poprzez zakaz zagospodarowania i użytkowania terenów w sposób stwarzający uciążliwość dla sąsiednich nieruchomości, w szczególności w zakresie [...] emisji pola elektromagnetycznego.

13. Propozycje rozwiązań alternatywnych do rozwiązań zawartych w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego

Teren objęty opracowaniem obejmuje zarówno tereny już zabudowane jak i biologicznie czynne. Przedstawiony do oceny projekt planu wprowadza przeznaczenia terenów nawiązujące do aktualnego sposobu zagospodarowania. Oceniany plan uwzględnia przy tym również zapisy ograniczające emisję zanieczyszczeń do powietrza oraz oddziaływanie akustyczne na tereny chronione przed hałasem, a także szczegółowe zapisy określające rozwiązania w zakresie gospodarki wodno – ściekowej oraz gospodarki odpadami.

Przedstawiony do oceny projekt planu zakłada niewielkie uzupełnienie terenów zabudowy mieszkaniowej. Należy mieć jednak na uwadze, iż większa części powierzchni przedmiotowego terenu znajduje się w zasięgu obszarów narażonych na niebezpieczeństwo powodzi, mimo iż w granicach przedmiotowego terenu rzeka Wisła posiada układ zabezpieczeń przeciwpowodziowych. Trzeba także podkreślić, iż powódzie występowały już tutaj w przeszłości i można przypuszczać, iż wystąpią znowu stwarzając zagrożenie dla życia i mienia ludzi. Z tego względu w planie zagospodarowania wpisano zakaz realizacji kondygnacji podziemnych oraz usytuowanie najniższego poziomu użytkowego na wysokości co najmniej 1,0 m powyżej poziomu terenu [§9 ust.2 i ust.3 projektu uchwały]. Należy podkreślić, iż wprowadzenie zabudowy w ramach uzupełnienia luk na tych terenach w ramach realizacji zapisów planu jest zgodne z ustaleniami Aktualizacji Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego.

Ponadto zachodnia część terenu jest zlokalizowana na obszarach zagrożonych powstawaniem zalewisk i podtopień na skutek oddziaływań działalności górniczej. Na obszarach tych możliwe jest wprowadzenie nowej zabudowy, co wymaga jednak stosownych zabezpieczeń (profilaktyki odwodnieniowej). W przypadku braku podjęcia odpowiednich rozwiązań może dojść do lokalnych podtopień w rejonie planowanej jak i istniejącej już zabudowy, mogących powodować straty w mieniu mieszkańców. Z tego względu w planie zagospodarowania

wpisano zakaz realizacji kondygnacji podziemnych oraz usytuowanie najniższego poziomu użytkowego na wysokości co najmniej 1,0 m powyżej poziomu terenu [§9 ust.2 i ust.3 projektu uchwały].

Z uwagi na ochronę przed hałasem, w przypadku nowej zabudowy realizowanej w pobliżu ulicy Warszawskiej (DK-44) oraz w pobliżu nowo projektowanej drogi publicznej klasy ulicy głównej ruchu przyspieszonego (2KDGP), rozwiązaniem alternatywnym jest umiejscowienie w miarę możliwości nowych budynków mieszkalnych, w pewnym oddaleniu od drogi lub zastosowanie zabezpieczeń umożliwiających osiągnięcie w otoczeniu budynków i w budynkach standardów poziomu hałasu poprzez zastosowanie dźwiękoszczelnych technologii i materiałów.

Ponadto projektowany fragment drogi znajduje się również w zasięgu korytarzy ornitologicznych o randze ponadregionalnej. Z przyrodniczego punktu widzenia realizacja drogi klasy ulicy głównej na trasie migracji gatunków ptaków może potencjalnie stwarzać ryzyko ich kolizji z pojazdami (w zależności od intensywności przelotów oraz natężenia i szybkości ruchu samochodów). Z tego względu podczas realizacji drogi należałoby uwzględnić stosowne zabezpieczenia ograniczające możliwość wystąpienia wspomnianych kolizji między zwierzętami a pojazdami. Kwestię tą należałoby jednak odnieść do całego przedsięwzięcia drogowego, a nie jedynie do fragmentu ujętego w ocenianym planie.

Zgodnie z projektem planu planowane odcinki dróg KDG przecinają się z przebiegiem istniejącego cieku wodnego (Potoku Bijasowickiego). Z tego względu realizacja ustaleń planu będzie związana z koniecznością prowadzenia prac budowlanych w rejonie cieku. W ich czasie konieczne więc będzie zastosowanie odpowiednich zabezpieczeń potoku oraz terenów przylegających służących między innymi utrzymaniu jego drożności, a tym samym funkcji ekologicznej (możliwości migracji fauny). Korzystnym będzie również aby bezpośrednio przed realizacją odcinków dróg w rejonie cieku na przedmiotowym terenie sprawdzić czy w danym czasie nie występują na nim płazy (w rejonie cieku gdzie realizowane będą drogi). W przypadku stwierdzenia występowania tych zwierząt należałoby przenieść osobniki bezpośrednio narażone na oddziaływanie w bezpieczne dla nich siedliska.

14. Streszczenie w języku niespecjalistycznym

Prognoza oddziaływania na środowisko została opracowana w celu określenia wpływu na środowisko planowanego sposobu zagospodarowania terenu objętego zmianą miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru położonego pomiędzy ul. Warszawską, ul. Wawelską, terenami łąk na Potokiem Bijasowickim, z włączeniem rejonu ul. Starowiśnej i ul. Patriotów w Bieruniu.

Teren objęty niniejszym opracowaniem położony jest w województwie śląskim, w południowo - wschodniej części miasta Bieruń, w rejonie dzielnicy Bieruń Nowy. Obejmuje obszar o powierzchni 61,72 ha ograniczony od północnego - zachodu ul. Wawelską, od południowego – zachodu terenami łąkowymi rozciągającymi się nad Potokiem Bijasowickim, od południowego - wschodu ulicą Wiślaną, a od wschodu ulicą Warszawską.

Aktualnie przedmiotowy teren jest już w znacznym stopniu zabudowany. Zabudowa skoncentrowana jest głównie we wschodniej jego części, wzdłuż ulicy Warszawskiej i ulic przyległych, a także przy ulicy Wawelskiej. W południowo zachodniej części terenu dominują niezabudowane powierzchnie biologicznie czynne o charakterze rolniczym (łąki i pola uprawne). Występują tu jedynie pojedyncze, jednorodzinne zabudowania mieszkalne.

Na terenie objętym ustaleniami projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, ani w jego bezpośrednim sąsiedztwie, nie występują żadne obszarowe formy ochrony ustanowione na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004r. o ochronie przyrody. Przedstawiony do oceny projekt planu odpowiada w większości ustaleniom obowiązującego dotychczas miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, a zmiany dotyczą głównie lokalnego poszerzenia obszarów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej oraz przebiegu wybranych odcinków dróg lub wprowadzenia nowych odcinków dróg. Lokalnie dokonano również nieznaczającej zmiany klasy dróg (z dróg publicznych na drogi wewnętrzne). Ponadto w ocenianym planie zmieniono m.in.:

- przeznaczenie terenów zabudowy usługowej z towarzyszącą zabudową mieszkaniową (U/M) na tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej (1MN),
- przeznaczenie fragmentów terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej przy ulicy Warszawskiej na teren zabudowy usługowej (4U),
- przeznaczenie fragmentu obszarów wód powierzchniowych na tereny rolnicze (5R),
- przeznaczenie fragmentu terenów rolniczych na teren drogi publicznej klasy ulicy głównej ruchu przyspieszonego (2KDGP) – wyznaczonej w obowiązującym planie za pomocą linii zabudowy
- przeznaczenie fragmentu terenów rolniczych na teren drogi wewnętrznej (9KDW),
- przeznaczenie fragmentów terenów rolniczych i wód powierzchniowych na teren drogi publicznej klasy drogi głównej (KDG),

- przeznaczenie fragmentów terenów rolniczych oraz upraw ogrodniczych i sadów na tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej (10-11MN, 13 MN) – zgodnie ze stanem istniejącym,
- rozdzielanie terenu kościoła przy ulicy Warszawskiej i terenu cmentarza – zgodnie ze stanem istniejącym,
- dodatkowo w południowo-wschodniej części obszaru objętego planem, na terenie wału wprowadzono teren o przeznaczeniu szczególnego zagrożenia powodzią i korytarza ekologicznego rzeki Wisły (KE/ZZ).

Niemal cały przedmiotowy teren znajduje się w zasięgu wpływów eksploatacji górniczej prowadzonej przez KWK „Piast” w Bieruniu. Osiadanie terenu może doprowadzić do powstania obniżających się w rzeźbie omawianego obszaru. Zgodnie z materiałami archiwalnymi większa część powierzchni przedmiotowego terenu znajduje się w II kategorii osiadań (prognozowany stan do roku 2020 r.), na których częściowe zabezpieczenia obiektów nie są opłacalne (uszkodzenia łatwe do usunięcia). Obszary położone w północno-zachodniej części oraz na południu terenu opracowania znajdują się w zasięgu III kategorii osiadań, gdzie wymagane jest wprowadzanie częściowych zabezpieczeń obiektów budowlanych.

Do problematycznych kwestii zaliczyć należy położenie niemal całego przedmiotowego terenu w zasięgu zagrożenia powodziowego i terenów zalewowych. Faktem jest, iż zalewanie terenu wodami powodziowymi miało tu już miejsce w przeszłości. W związku z tym nie można wykluczyć ponownego wystąpienia powodzi na tym obszarze, a co za tym idzie zagrożenia dla zdrowia i mienia mieszkańców. Z tego względu w planie zagospodarowania wpisano zakaz realizacji kondygnacji podziemnych oraz usytuowanie najniższego poziomu użytkowego na wysokości co najmniej 1,0 m powyżej poziomu terenu. Należy również podkreślić, iż wprowadzenie zabudowy na tych terenach w ramach realizacji zapisów planu jest zgodne z ustaleniami Aktualizacji Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego.

Do obszarów problemowych należy ponadto zaliczyć teren drogi publicznej klasy ulicy głównej (**KDG**) w południowo-wschodniej części terenu, wyznaczony w bezpośrednim sąsiedztwie istniejących wałów przeciwpowodziowych. Zgodnie z Prawem Wodnym w celu zapewnienia szczelności i stabilności wałów przeciwpowodziowych zabrania się między innymi wykonywania obiektów budowlanych, kopania studni, sadzawek, dołów oraz rowów w odległości mniejszej niż 50 m od stopy wału po stronie odpowietrznej (Art. 88n ust.1 pkt.4). Przeznaczenie to jednak jest zgodne z ustaleniami przyjętymi w Aktualizacji Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego oraz zgodnie z obowiązującym miejscowym planem (uchwała Nr II/2/2006 Rady Miejskiej w Bieruniu z dnia 23.02.2006r./Dz. Urz. Woj. Śląskiego z 4.04.2006r. Nr 41, poz.1177).

Ponadto projektowany fragment drogi znajduje się również w zasięgu korytarzy ornitologicznych o randze ponadregionalnej. Z przyrodniczego punktu widzenia realizacja drogi klasy ulicy głównej na trasie migracji gatunków ptaków może potencjalnie stwarzać ryzyko ich kolizji z pojazdami (w zależności od intensywności przelotów oraz natężenia i szybkości ruchu samochodów). Z tego względu podczas realizacji drogi należałoby uwzględnić stosowne zabezpieczenia ograniczające możliwość wystąpienia wspomnianych kolizji między zwierzętami a pojazdami. Kwestię tą należałoby jednak odnieść do całego przedsięwzięcia drogowego, a nie jedynie do fragmentu ujętego w ocenianym planie. Granice projektu planu obejmują jedynie fragment projektu drogi klasy ulicy głównej. Szczegółowa analiza wpływu projektowanej drogi na środowisko obejmuje także tereny przyległe, co wykracza poza zakres niniejszej prognozy. Należy także podkreślić, iż na południe od istniejącego wału przeciwpowodziowego (obszar międzywały) w planie przewidziano przebieg korytarza ekologicznego wzdłuż rzeki Wisły (jednostka KE/ZZ), dzięki czemu możliwa będzie migracja gatunków w tym na przykład ssaków.

Kolejnym czynnikiem, który z uwagi na bezpieczeństwo i komfort życia ludzi nie sprzyja rozwojowi zabudowy na omawianym terenie są wpływy działalności górniczej, które przyczyniają się do osiadania powierzchni i powstawaniu lokalnych zalewisk i podtopień.

Przewiduje się bowiem, że na terenie opracowania działalność górnicza spowoduje obniżenie terenu od 0,5 m we wschodniej części obszaru do około 3,0 m w części zachodniej i północnej w okresie koncesyjnym do roku 2020. Tereny położone w części północno-zachodniej oraz w części południowej objęte są III kategorią deformacji terenu, wymagającą częściowych zabezpieczeń obiektów budowlanych. Część centralna obszaru objętego planem pozostaje w zasięgu II kategorii deformacji terenu, na których częściowe zabezpieczenia obiektów nie są opłacalne (uszkodzenia łatwe do usunięcia). Ponadto przewiduje się prowadzenie eksploatacji po 2020r. i w związku z tym dalszy proces osiadania terenu. Z tego względu w planie zagospodarowania wpisano zakaz realizacji kondygnacji podziemnych oraz usytuowanie najniższego poziomu użytkowego na wysokości co najmniej 1,0 m powyżej poziomu terenu [§9 ust.2 i ust.3 projektu uchwały].

Potencjalne problemy dotyczą także ponadnormatywnego oddziaływania hałasu drogowego na tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, usługowo-mieszkaniowej oraz tereny usług oświaty, które są

zlokalizowane przy ulicy Warszawskiej o znacznym natężeniu ruchu, a także projektowanego terenu dróg publicznych klasy ulicy głównej ruchu przyspieszonego (2KDGP) w zachodniej części terenu. Dlatego też plan przedstawiony do oceny, dla terenów oznaczonych symbolami **MW, MN, UO, U, U/M** w przypadku wystąpienia przekroczeń obowiązujących standardów emisji hałasu, dla lokalizacji budynków mieszkalnych oraz przeznaczonych na stały pobyt ludzi wprowadza nakaz realizacji lub stosowania zabezpieczeń umożliwiających osiągnięcie w otoczeniu budynków i w budynkach standardów poziomu hałasu określonych w przepisach prawa ochrony środowiska, w tym stosowanie dźwiękoszczelnych technologii i materiałów.

Przedstawiony do oceny projekt planu wprowadza takie przeznaczenia terenu które w większości nawiązują do obecnych tu już form zagospodarowania. Przeprowadzona analiza projektowanych przeznaczeń terenów wykazała, że wprowadzenie poszczególnych zainwestowań terenów związane będzie z oddziaływaniem na poszczególne elementy środowiska, głównie poprzez emisję hałasu i zanieczyszczeń atmosferycznych, a także powstawanie odpadów oraz ścieków. Realizacja nowych obiektów na terenach dotychczas niezainwestowanych będzie związana z naruszeniem szaty roślinnej i ograniczeniem powierzchni biologicznie czynnych. Należy jednak podkreślić, iż oddziaływania te częściowo już tu występują, w związku z czym realizacja przyjętych w planie przeznaczeń terenu przyczyni się potencjalnie, jedynie do pogłębienia zmian już tu występujących. Realizacja ustaleń planu nie będzie transgranicznie oddziaływać na środowisko.

Zgodnie z projektem planu planowane odcinki dróg KDG przecinają się z przebiegiem istniejącego cieku wodnego (Potoku Bijasowickiego). Z tego względu realizacja ustaleń planu będzie związana z koniecznością prowadzenia prac budowlanych w rejonie cieku. W ich czasie konieczne więc będzie zastosowanie odpowiednich zabezpieczeń potoku oraz terenów przylegających służących między innymi utrzymaniu jego drożności, a tym samym funkcji ekologicznej (możliwości migracji fauny). Korzystnym będzie również aby bezpośrednio przed realizacją odcinków dróg w rejonie cieku na przedmiotowym terenie sprawdzić czy w danym czasie nie występują na nim płazy (w rejonie cieku gdzie realizowane będą drogi). W przypadku stwierdzenia występowania tych zwierząt należałoby przenieść osobniki bezpośrednio narażone na oddziaływanie w bezpieczne dla nich siedliska. Analizowany projekt planu generalnie uwzględnia zapisy ograniczające emisję zanieczyszczeń do powietrza oraz oddziaływanie akustyczne na tereny chronione przed hałasem, a także szczegółowe zapisy określające rozwiązania w zakresie gospodarki wodno – ściekowej oraz gospodarki odpadami. W związku z powyższym nie wskazuje się na potrzebę prowadzenia dodatkowego monitoringu skutków realizacji ocenianego projektu planu i za wystarczający uznaje się monitoring prowadzony przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Katowicach.

Wzdłuż wschodniej części terenu w projekcie planu przewidziano realizację terenów drogi publicznej klasy ulicy głównej ruchu przyspieszonego, która będzie potencjalnym źródłem hałasu komunikacyjnego oddziałującego na chronione akustycznie tereny przyległe (m.in. tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej znajdujące się na zachód od projektowanej drogi). Z tego względu realizacja omawianej drogi będzie wymagała porealizacyjnej analizy oddziaływania akustycznego, która pozwoli na określenie ewentualnej konieczności zastosowania zabezpieczeń ograniczających wpływ hałasu.

Tychy, dnia 23 kwietnia 2012r.

17/NS/ZNS.522-34/373/2012

ORYGINAL

URZĄD MIEJSKI w BIERUNIU	
wpłynęło	
GPN	
dnia	25 KWI. 2012
L.dz.	9462/2012
podpis	

Burmistrz Miasta Bierunia
ul. Rynek 14
43-150 Bieruń

Na podstawie art. 58 w związku z art. 53 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko /Dz. U. z 2008r. Nr 199, poz. 1227 z późn. zm./ po rozpatrzeniu wniosku Burmistrza Miasta Bierunia z dnia 2.04.2012r. znak: GPN.6721.6.6.2012 przekazanego przez Śląskiego Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego

u z g a d n i a m

proponowany zakres informacji wymaganych w prognozie oddziaływania na środowisko dla zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów położonych pomiędzy ul. Warszawską, ul. Wawelską, terenami łąk nad potokiem Bijasowickim z wyłączeniem rejonu ul. Starowiślanej i ul. Patriotów w Bieruniu.

Prognoza oddziaływania na środowisko powinna być sporządzona w takim stopniu szczegółowości, który umożliwi ocenę wpływu przyjętych ustaleń na zdrowie ludzi. Ponadto opracowanie to powinno, zgodnie z art. 52 ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko /Dz. U. z 2008r. Nr 199, poz. 1227 z późn. zm./, uwzględniać informacje zawarte w prognozach oddziaływania na środowisko sporządzonych dla innych, przyjętych już, dokumentów powiązanych z projektem dokumentu będącego przedmiotem postępowania.

PAŃSTWOWY POWIATOWY
INSPEKTOR SANITARNY
W TYCHACH

lek. med. Grzegorz Gotdynia

Kopia: ZNS a/a

**REGIONALNY DYREKTOR
OCHRONY ŚRODOWISKA
W KATOWICACH**

Katowice, 18 kwietnia 2012 r.

WOOS.411.81.2012.RK1
za potwierdzeniem odbioru

URZĄD MIEJSKI w BIERUNIU	
wpłynęło	
dnia	23 KWI. 2012
L.dz.	9249/2012
podpis	

Burmistrz Miasta Bierunia
ul. Rynek 14
43-150 Bieruń

Odpowiadając na zawiadomienie z 2 kwietnia 2012 r. (wpływ: 6 kwietnia 2012 r.), znak: GPN.6721.6.5.2012, w sprawie przystąpienia do sporządzenia projektu zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów położonych pomiędzy ul. Warszawską, ul. Wawelską, terenami łąk nad Potokiem Bijasowickim, z wyłączeniem rejonu ul. Starowiślniej i ul. Patriotów w Bieruniu oraz dotyczące uzgodnienia zakresu i stopnia szczegółowości informacji wymaganych w prognozie oddziaływania na środowisko sporządzanej do projektu ww. planu informuję, że w trybie art. 53 ustawy z 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U. Nr 199, poz. 1227 z późn. zm.)

uzgadniam

zaproponowany przez Burmistrza Miasta Bierunia, zakres i stopień szczegółowości informacji wymaganych w prognozie oddziaływania na środowisko sporządzanej do projektu ww. planu.

Wszystkie elementy z art. 51 ust. 2 przywołanej ustawy powinny być przeanalizowane i ocenione w stopniu i w zakresie adekwatnym do charakterystyki obszaru objętego opracowaniem oraz proponowanych rozwiązań planistycznych.

W szczególności prognoza powinna:

- analizować wyniki skumulowanych oddziaływań na środowisko, wynikających z obecnego i planowanego zagospodarowania terenu, którego przedmiotowy dokument dotyczy, jak i sposobu użytkowania obszarów przyległych,
- określać wpływ planowanego zainwestowania na funkcjonowanie lokalnych cieków wodnych, potoków (Bijasowicki, Zerowy) i rzek (Wisła), starorzeczy i oczek wodnych, w tym jako powiązanie pomiędzy terenami czynnymi przyrodniczo,
- uwzględniać wpływ przewidzianego w projekcie planu zagospodarowania ww. obszaru na wartości przyrodnicze pod kątem zachowania terenów czynnych przyrodniczo, oraz na możliwości utrzymania lub poprawy systemu terenów zieleni w mieście.

Kopia:
WOOS-a/a

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska
w Katowicach

mgr Bernard Błaszczuk